

El Rec Clar

Núm. 13

REVISTA DE VIDRERES

ABRIL 2001

Telèfons d'interès

Mòbil Vigilants.....	670 06 77 40
Oficina Vigilants.....	972 85 00 00
Centre d'Emergències de Catalunya.....	112
Oficines Municipals.....	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals.....	972 85 00 50
Jutjat de Pau.....	972 85 18 70
Assistent Social.....	972 85 01 70
Llar d'Infants.....	972 85 09 17
Biblioteca.....	972 85 12 85
Centre Cultural.....	972 87 50 85
Llar dels Jubilats.....	972 85 09 07
Centre d'Assistència Primària.....	972 85 01 56
Col·legi Sant Iscle.....	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle.....	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu.....	972 85 08 08
Piscina Municipal.....	972 85 00 27
IES.....	972 85 07 11
Pavelló municipal (públic).....	972 85 12 14
Pavelló municipal (oficines).....	972 85 14 45
Mossos d'Esquadra.....	088
Comissaria Sta. Coloma de Farners.....	972 84 27 57
Fax Comissaria.....	972 84 22 01
Informació ciutadana.....	012
Bombers.....	085
Bombers Maçanet de la Selva.....	972 85 88 28
Creu Roja Vidreres.....	972 85 03 54
Creu Roja Sta. Coloma de Farners.....	972 87 70 60
Creu Roja Maçanet de la Selva.....	972 85 85 00
Correus i Telègrafs.....	972 85 11 33
<i>Horari: dilluns a divendres, de 8h30' a 14h 30'</i>	
<i>dissabtes de 9h30' a 13h</i>	
Farmàcia.....	972 85 05 75
Rectoria.....	972 85 00 61
Consell Comarcal.....	972 84 21 61
Consell Comarcal (Recaptació).....	972 84 01 78
Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 21 61
Fax Consell Comarcal (Servei de Català).....	972 84 08 04
Enher (avaries).....	900-77 00 77
Protectora animals (Tossa de Mar).....	972 34 20 30
Veterinari (consultes privades).....	972 85 01 14 - 972 85 87 85
Servei autobusos	
Fills R. Mas.....	972 85 04 25
SARFA.....	972 85 01 57
Taxi - Pedro Cueto.....	972 85 10 52
Taxi - Rafael Vico.....	972 85 11 39
Mòbil Rafael Vico.....	609 31 69 32

Horaris de serveis

Oficines municipals

De dilluns a divendres, de 8 del matí a 6 de la tarda.

Dissabtes, de 9 del matí a 1 de la tarda.

Alcaldia (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

Hisenda i finances (Jaume Figueras i Miquel)

Dimecres, de 6 a 7 de la tarda i hores convingudes.

Urbanisme, obres i serveis (Josep Sala i Puig)
Dimecres, de 1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

Cultura, ensenyament i festes (Lluís Ferrer i Prat)

Dimarts, de 8 a 9 del vespre (hivern).

Dimarts, de 9 a 10 del vespre (estiu) i hores convingudes.

Medi natural i Medi rural (Josep Campmajó i Feixas)

Dijous, de 12 a 1 i hores convingudes.

Governació i personal (Josep Sala i Puig)

Dilluns, de 7 a 8 del vespre i hores convingudes.

Sanitat i serveis socials (Martirià Serra i Roca)

Dilluns, de 4 a 5 de la tarda i hores convingudes.

Esports, entitats i joventut (Manel Hermoso i Lendínez)

Dilluns, de 9 a 10 del vespre i hores convingudes.

Serveis tècnics (Lluís Lloret i Quer, arquitecte tècnic, i Jordi Llinàs i Joana, arquitecte tècnic, inspector d'obres)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

Serveis socials (Anna Ma. Extremera Venzal, assistenta social)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Jutjat de pau

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

Biblioteca

Dijous, divendres i dissabtes, de 10 del matí a 1 de la tarda.

Dimarts, dimecres, dijous i divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

Recollida de trastos vells

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

Abril

Diumenge 1..... Sils
Divendres 6, Dissabte 7, Diumenge 8..... Vidreres
Divendres 13..... Sils
Dissabte 14, Diumenge 15, Dilluns 16..... Maçanet
Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22..... Sils
Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29..... Vidreres

Maig

Dimarts 1..... Maçanet
Divendres 4, Dissabte 5, Diumenge 6..... Riudarenes
Divendres 11, Dissabte 12, Diumenge 13..... Sils
Divendres 18, Dissabte 19, Diumenge 20..... Vidreres
Divendres 25, Dissabte 26, Diumenge 27..... Maçanet

Juny

Divendres 1, Dissabte 2, Diumenge 3..... Sils
Divendres 8, Dissabte 9, Diumenge 10..... Vidreres
Divendres 15, Dissabte 16, Diumenge 17 Riudarenes

Divendres 22, Dissabte 23, Diumenge 24..... Sils
Divendres 29, Dissabte 30..... Vidreres

Juliol

Diumenge 1..... Vidreres
Divendres 6, Dissabte 7, Diumenge 8..... Maçanet
Divendres 13, Dissabte 14, Diumenge 15..... Sils
Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22..... Vidreres
Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29 Riudarenes

Agost

Divendres 3, Dissabte 4, Diumenge 5..... Sils
Divendres 10, Dissabte 11, Diumenge 12..... Vidreres
Dimecres 15..... Riudarenes
Divendres 17, Dissabte 18, Diumenge 19..... Maçanet
Divendres 24, Dissabte 25, Diumenge 26..... Sils
Divendres 31..... Sils

Setembre

Dissabte 1, Diumenge 2..... Sils
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9..... Riudarenes
Dimarts 11..... Riudarenes
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16..... Vidreres
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23..... Vidreres
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30..... Maçanet

Octubre

Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7..... Sils
Divendres 12..... Riudarenes
Dissabte 13, Diumenge 14..... Vidreres
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21 Riudarenes
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28..... Sils

Novembre

Dijous 1..... Riudarenes
Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4..... Vidreres
Divendres 9, Dissabte 10, Diumenge 11..... Maçanet
Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18..... Sils
Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25..... Vidreres
Divendres 30..... Riudarenes

Desembre

Dissabte 1, Diumenge 2..... Riudarenes
Dijous 6..... Vidreres
Divendres 7, Dissabte 8, Diumenge 9..... Sils
Divendres 14, Dissabte 15, Diumenge 16..... Vidreres
Divendres 21, Dissabte 22, Diumenge 23..... Maçanet
Dilluns 24, Dimarts 25..... Vidreres
Dimecres 26..... Riudarenes
Divendres 28, Dissabte 29, Diumenge 30..... Sils

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents:

Dilluns - Maçanet, dimarts - Sils, dimecres - Vidreres, dijous - Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Parlem de.....	4 - 5
Parlem amb.....	6 - 7
Des de la Casa de Vila.....	8 - 13
Anem a estudi.....	14 - 16
Llar de jubilats.....	17 - 18
Cultura.....	19 - 20
Medi ambient.....	21 - 22
Actualitat.....	23 - 25
Esports.....	26 - 29
Opinió.....	30 - 34
Curar-se en salut.....	35 - 36
El viatge.....	37 - 39
Fem una queixalada.....	40 - 41
Temps era temps.....	42
Entreteniments.....	43

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Dolors Iborra, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader, Lluís Ferrer i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: El Ranxo. Foto Estudi Albert

amb la col.laboració de

Diputació
de Girona

Dia rere dia en els mitjans de comunicació es fan ressò de l'arribada d'immigrants al nostre país. La misèria i la pobresa els empeny a la recerca d'una vida digna, però per a molts d'ells el paradís europeu es converteix en un infern. D'altres, molts i moltes, perden la vida en l'intent. Enllà deixen la família, la terra que els ha vist néixer i créixer, uns costums i llengües conegudes. Mai no s'havien imaginat que el paradís no fos obert a tothom.

La nostra societat els rep amb pors, prejudicis, bones intencions... En qualsevol cas, l'arribada d'immigrants genera conflicte i debat. Vidreres no n'està al marge d'aquest fenomen, i per tant, no ens ha d'estranyar que la creixent presència d'immigrants al nostre poble susciti posicions contraposades: actituds favorables i actituds clarament racistes. El que cal és reconduir aquestes postures cap a un debat i un diàleg civilitzats, tenint sempre present el respecte a la democràcia i als Drets Humans.

En aquest número de El Rec Clar el Grup Intercultural Jamia Kafo ofereix uns quants elements per reflexionar a l'entorn del tema de la immigració. El seu punt de partida és clar: per una banda, la trobada de cultures és inevitable i enriquidora i, per altra banda, tothom, vingui d'on vingui, té dret a una vida digna.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Can Mundet de Caulès

Vista de can Mundet des del molí de vent.

Can Mundet està situat en un lloc muntanyós i solitari, a l'extrem més oriental del terme municipal de Vidreres i a uns 1.500 metres de la capella de Caulès.

La masia primitiva va ésser enderrocada per construir-hi la casa actual a la primera meitat del segle XIX. En la llinda de la porta principal hi ha la data del 1849 i a una porta lateral la de 1811. Al costat de tramuntana hi ha una part de l'edifici més antic que podria ésser del segle XVII o XVIII. Té un pati emmurallat amb dues garites de vigilància.

La casa va ésser fundada per Joan Montet amb els seus germans Pere i Antoni procedents de França, que com molts altres compatriotes seus varen emigrar per fugir de les guerres que assotaven el seu país en la segona meitat del segle XVI.

Segons un document de 4 de maig de 1577, Don Francesc de Montcada, vescomte de Cabrera, va concedir establiment a favor de "Joan Montet i Bernat Andreu, pagesos del regne de França de tot lo mas Masot o Masada, de la parròquia de Caulès, que estava en ruïnes i que afrontava amb la riera de Terranegra, amb Cabanyes de Lloret, mas Padrosa, mas Fullà de Caulès, Morell de Santa Seculina i a tramuntana amb lo Rec Clar. Dit establiment se feu ab expressa salvetat del directe domini per dit il·lustríssim Sr. vescompte, i fou pactat que dits adquisidors hagues-

sen de partir-se dites terres mig per mig, i dins lo termini de dos anys fes quiscu en la sua part casa o alberg habitable i en lo qual se pugues fer foc i llar. Per entrada de dit establiment confessa haver rebut el procurador general del vescomte de Cabrera, un parell de pollastres".

La genealogia la comença en Pere, puix que el germà gran degué morir sense fills.

A Pere Montet, casat amb Maria, va succeir-lo el seu fill Antoni Montet, que es casà amb Beneta Bascó l'any 1583, i a aquest un altre Antoni, que ja no serà Montet sinó Mondet, cognom que el seu fill Jaume catalanitzarà del tot en firmar Mundet. Com era normal en aquella època, els Mundet eren família nombrosa. El fill i hereu de Jaume, de nom Esteve, va tenir, que se sàpiga, 9 germans i germanes casats quasi tots amb hereus i pubilles d'altres cases de pagès de la comarca.

Dues generacions endavant, Jacint Mundet Draper es va casar l'any 1721 amb M. Antònia Fullà i Puig, pubilla dels masos Fullà de Caulès i Pons Grau de Vidreres. El mas Fullà, que ja ha perdut el nom, és el que hi ha a prop de la capella de Caulès i del que hi ha dades a partir de l'any 1516. El document més antic del mas Pons Grau és de l'any 1300.

El nét de Jacint, Joaquim Mundet i Oliver, es va casar l'any 1800 amb una altra pubilla, Coloma Riquer i Fornaca, que va heretar els masos Pons i Fornaca de l'Esparra i va comprar el mas Metges.

Josep Mundet i Riquer (1800-1889), fill dels anteriors, és conegut per la família com "l'avi dels lladres", perquè va

La masoveria de can Mundet.

Entrada principal de la casa amb dues dates: 1849, a la pedra, i 1853, al balcó.

Façana de tramuntana amb una garita de vigilància del s.XIX.

ésser segrestat pels trabucaires un dia del mes de novembre de l'any 1842 quan tornava de mercat de Cassà de la Selva muntat en una mula. Li taparen els ulls i se l'emportaren a una cova propera al poble de Llorà. Un cop allí, van obligar-lo a escriure dues cartes a la seva dona demanant 800 unces d'or per al seu rescat, advertint que si no pagava el matarien.

Quan portava dues setmanes pres, una nit, veient que els lladres dormien, va decidir escapar-se, destrompassant tots els homes que ocupaven el passadís d'entrada a la cova. Un cop fora, i mentre el dia clarejava, va córrer fins a trobar la casa més propera, que va resultar ser la de l'alcalde de Llorà.

Aquell mateix dia, el mosso de can Mundet que portava els diners del rescat tornà a la casa després de sentir com un grup de persones reunides a l'hostal de la Barca, a la sortida de Girona, deien que a Llorà s'havia escapat un segrestat.

En agraïment a la Divina Providència que el va protegir en una situació tan compromesa, l'avi Mundet va fer construir un nou altar a l'ermita d'Argimon i va regalar un vestit daurat a la Mare de Déu del Remei d'Anglès.

Al llarg dels anys, la família Mundet ha tingut èpoques dolentes amb plets familiars, exili i persecució en diferents guerres, segrest, etc. i períodes de prosperitat, en especial a la segona meitat del segle XIX per haver acumulat un extens patrimoni i per la sobrevaloració de la pela dels suros, que ocupaven la major part dels seus boscos. En aquella època figurava entre els 50 primers contribuents de la província.

La casa va estar ocupada permanentment per la família, exceptuant períodes de guerra, fins al dia 18 de desembre de 1985; i com a masovers, veïns i companys hi va viure durant quasi cent anys la família Masnou. Actualment és casa de colònies. ■

ANTONI M. MUNDET

La Lola Fullà és una vidrerenca nata i als seus 83 anys recorda a la perfecció el dia que, amb la seva filla, van obrir el seu propi restaurant. La seva gran afecció és la cuina i encara ara continua preparant algun que altre "suquet". L'any 1955 es va casar amb en Rafel Jordà (Xel Vilé), que fou durant molts anys el Ranxer Major del Carnaval de Vidreres.

Lola Fullà

En Xel i Vilé, en Joan Paleta i els seus ajudants.

Hola Lola, com anem?

Molt bé... anar fent!

Lola, parli'm d'abans... a quina edat va començar a treballar?

Jo no vaig anar a l'escola, així que vaig començar a treballar de molt joveneta. Als 12 anys, quan encara no havia fet la comunió, treballava servint a cases. Aquí, a can Rafel Mas, hi vaig entrar als 22 anys i vaig treballar-hi durant 15 anys. També vaig treballar a Lloret, al Miramar, fent temporada, i en una fàbrica. Més tard em vaig casar, quan tenia 37 anys. Un cop casada ja vaig quedar-me a casa i quan la meva filla Maria ja tenia uns 10 o 11 anys vaig anar a treballar, com a cambrera, al restaurant Can Pou, on vaig estar-m'hi 19 anys.

Abans s'havia de treballar molt i molt, era l'època en què el turisme començava a aflorar i es feien moltes hores, fins a 10 i 12 cada dia, i tots els dies de la setmana. Tot i això, vaig passar-m'ho molt bé, coneixia a molta gent i, a més, hi havia molt bon ambient de treball amb les cambreres de Can Pou. A Vidreres hi pujaven molts turistes, sobretot de Catalunya i també de la resta d'Espanya.

La cuina, amb el pas dels anys, ha variat gaire?

La veritat és que per mi no massa. Jo segueixo fent els mateixos plats casolans: vedella amb bolets, peus de porc, rostit de pagès... Faig totes les salses.

Ara també estic a una agrupació que es diu "La Cuina a Sils", on es preparen receptes casolanes. Ara farà dues setmanes, totes les àvies vàrem anar a la "Fira Tast" de Girona. Totes havíem de fer vedella amb alguna cosa, unes la van fer amb salsafins, d'altres a la jardinera... i jo la vaig fer amb bolets. L'objectiu també era promoure la carn de vedella.

Els anys li han donat experiència?

Això ho vas aprenent a base de fer-ho; jo no havia cuinat mai, ara cuinem per més de cent persones.

El seu home va preparar molt de temps el Ranxo de Vidreres, oi?

Sí, en Xel va fer el Ranxo des dels 16 anys i durant un total de 52 anys. Recordo que quan en Xel feia els seus primers ranxos només hi havia tres peroles. De fet, abans era com ara, hi havia les mateixes activitats el dia del Ranxo: la subhasta, la gent anava disfressada, la festa

En Xel i Vilé, Ranxer major. (anys 70)

infantil on les nenes es disfressaven, tocaven sardanes, el tast amb les autoritats, entre d'altres. A més, el meu marit, tot i que no li agradava ballar, cada any feia el pas doble amb la pubilla i les dames d'honor; li agradava molt envoltar-se de les noies, ho feia amb molta il·lusió.

A més, va ensenyar a fer el Ranxo, tal com li havien ensenyat a ell, als ranxers que hi ha avui, com ara l'Enric Tarré i d'altres.

Com recorda els balls i les festes?

A mi no m'ha agradat mai gaire ballar, preferia sortir a prendre l'aire. La gent es divertia anant al cafè d'en Mogas, que era on hi havia la bodega de Can Remigi, i fent petar la xerrada, tot i que cada diumenge feien ball, cinema...

Què va suposar per vostè la guerra?

La guerra la recordo molt malament, no va ser gens agradable. Bombardejos i més bombardejos, alguna vegada vam haver de marxar camps a través per amagar-nos. Sobretot hi havia conflictes entre partidaris de les dretes i partidaris de les esquerres. Era una situació dura i difícil per al poble.

Ha viatjat gaire?

De jove no, vaig anar de viatge de noces a Mallorca amb barco, però més endavant no vaig poder, perquè abans tothom treballava molt i feia moltes hores i, a més, no teníem cap dia de festa.

Però a partir dels 65 anys, aproximadament, vaig començar a voltar per Espanya, vaig veure Extremadura, Madrid i altres comunitats autònomes. També he viatjat per Europa -a Suïssa, Alemanya, Iugoslàvia...- amb tota una colla de Vidreres i amb gent de Tossa, ens ho passem molt bé.

A mi m'agrada molt viatjar i sempre que puc m'escapo pels pobles d'aquí al voltant a visitar-los o a dinar.

Què en pensa del canvi que està fent Vidreres?

Em sembla molt bé que Vidreres es faci gran i que es modernitzi, tot i que a vegades trobo a faltar les xerrades que teníem abans amb la gent. Ara tothom va molt a la seva, tothom té feina i no es para la fresca a l'estiu. De totes maneres, amb unes amigues, a l'estiu, amb la calor, aprofitem per anar a prendre alguna cosa al Casino i a xerrar de les nostres coses.

Lola, vol afegir alguna cosa?

Doncs sí, que tinc 83 anys i estic molt bé, perquè en tot moment he tingut l'ajuda de la meua família, a la qual estimo molt. ■

MONTSE VILA I ANNA VIADER

Acords del Ple de l'Ajuntament

Sessió extraordinària del 23 de gener del 2001

S'ha acordat:

- Declarar el caràcter urgent de la sessió (per unanimitat)
- Ratificar l'acord adoptat per la Comissió de Govern el passat 2 de gener, en virtut del qual s'encarregava la modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) de Vidreres a CCRS Arquitectes, per tal de complir el requisit que els terrenys on es pretén construir l'IES de Vidreres tinguin la classificació i la qualificació urbanística requerida pel Departament d'Ensenyament. Aprovar inicialment la modificació puntual del PGOU de Vidreres, sector nou IES, i sotmetre-la a informació pública durant un període d'un mes (per unanimitat)
- Acceptar la cessió gratuïta de la societat Plàsticos González, S.A de dues finques que es destinaran a vials i que figuren descrites en l'escriptura pública signada el 4 de gener del 2001 davant del notari Belén Mayoral del Barrio (per unanimitat)

Sessió ordinària del 14 de febrer del 2001

S'acorda:

- Aprovar les actes de les sessions celebrades els dies 22 de novembre i 21 de desembre del 2000 i 23 de gener del 2001 (per unanimitat).
- Aprovar el pressupost de l'EDAR de la urbanització Aiguaviva Parc per a l'exercici 2001 per la quantitat de 6.723.836 pessetes, sense IVA, tot sol·licitant a la Junta de Sanejament una subvenció a fons perdut pel mateix import en destí a finançar íntegrament les despeses d'explotació d'aquesta depuradora (per 6 vots a favor, 1 en contra i 4 abstencions).
- Adjudicar mitjançant venda directa a l'entitat mercantil "Busquets Sitjà, S.A." una finca de propietat municipal de 2.680 m² de superfície i forma trapezoidal, que figura inscrita al Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners, per un preu de 25.000.000 pessetes, que compensa el deute que té l'Ajuntament amb la citada empresa (per unanimitat).
- Adquirir a l'Estat, mitjançant procediment negociat, l'antiga Caserna de la Guàrdia Civil, situada en el núm. 63 del carrer Lloret de Vidreres i inscrita en el Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners, per un preu de 13.600.000 pessetes, i ingressar en el compte corrent de la Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat en el Banc d'Espanya, la quantitat de 3.400.000 pessetes, corresponent al 25% de l'import de l'adquisició, d'acord amb l'article 117 del Reglament d'Aplicació de la Llei de Patrimoni de l'Estat (per unanimitat).
- Adquirir a Dolors Vilà i Clos una porció de terreny de forma rectangular i 93,62 m² de superfície que se segrega d'una

altra finca del carrer Lloret i que es destina a espais lliures, per un import de 350.000 pessetes. Les despeses de formalització i l'impost sobre l'increment del valor dels terrenys aniran a càrrec de l'Ajuntament (per 6 vots a favor i 5 en contra).

- Adquirir a Àngel Vall-Ilosera i Palomeras una finca rústica de 8.749 m² de superfície que es troba situada al paratge anomenat Alocar, al costat de la zona esportiva, per import de 8.000.000 pessetes. Les despeses de formalització aniran a càrrec de l'Ajuntament i els arbres existents a la finca podran ser tallats pel venedor (per 7 vots a favor i 4 en contra).

- Acceptar la cessió dels terrenys de 700 m² de superfície propietat de Ramon Dalemus Carós, Jordi Dalemus Carós, Francisco Ramírez Jiménez i Purificación Martos Torres, destinats a l'obertura i urbanització del futur carrer Turó de l'Home. Les despeses de formalització i l'impost sobre increment del valor dels terrenys aniran a càrrec de l'Ajuntament i no s'aplicaran contribucions especials per la urbanització del carrer a Jordi Dalemus (per 7 vots a favor i 4 abstencions).

- Acceptar la subvenció atorgada per la Diputació de Girona a l'Ajuntament de Vidreres per import de 5.600.000 pessetes, que es destinaran a subvencionar la compra de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil (per unanimitat).

- L'adhesió de l'Ajuntament de Vidreres a l'Associació de Turisme "La Selva, comarca de l'aigua", aprovar els seus estatuts i nomenar representant de l'Ajuntament a l'associació al regidor Lluís Ferrer i Prat i com a substitut del mateix al regidor Martirrà Serra i Roca.

- Aprovar inicialment l'Ordenança Municipal reguladora de l'atorgament de llicències de primera ocupació o utilització dels edificis. Aquest acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu si no es presenten al·legacions o reclamacions durant els 30 dies del període d'exposició pública i l'Ordenança entrarà en vigor una vegada hagi transcorregut el termini de 15 dies a què fa referència l'article 65.2 de la LBRL i s'hagi publicat el seu text íntegre al BOP (per unanimitat).

- Aprovar inicialment l'Ordenança Municipal d'Obertura d'Establiments i Control d'Activitats redactada per la Secretaria. Aquest acord d'aprovació inicial esdevindrà definitiu si no es presenten al·legacions o reclamacions en els 30 dies del termini d'informació pública i l'Ordenança entrarà en vigor una vegada hagi transcorregut el termini de 15 dies a què fa referència l'article 65.2 de la LBRL, i s'hagi publicat el seu text íntegre en el BOP (per 10 vots a favor i 1 abstenció).

- Aprovar una moció presentada per l'Alcaldia de rebuig al terrorisme i de compromís amb la democràcia, la pau i la llibertat (per unanimitat).

- Aprovar una moció presentada pel Grup Municipal d'ERC per la qual l'Ajuntament de Vidreres es fa soci protector de l'Associació d'Amics de la Bressola, creada el 1986 per donar suport al manteniment i a l'expansió de les escoles

catalanes a la Catalunya Nord, i es compromet a fer una aportació econòmica anual de 60.000 pessetes (per 10 vots a favor i 1 abstenció).

Sessió extraordinària del 13 de març del 2001

S'acorda:

- Declarar el caràcter urgent de la present sessió (per unanimitat).
- Aprovar provisionalment la modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres, sector nou IES, en els mateixos termes amb què es va fer l'aprovació inicial en la sessió plenària del 23 de gener del 2001, ja que no s'han presentat ni alegacions ni reclamacions durant

el termini d'informació al públic; i trametre l'expedient a la Comissió d'Urbanisme de Girona per tal que procedeixi a l'aprovació definitiva (per unanimitat).

- Cedir gratuïtament a la Generalitat de Catalunya el terreny de propietat municipal on s'ha de construir el nou IES de Vidreres, que té forma trapezoidal i 10.725 m² de superfície, es troba ubicat en el lloc conegut per Mas Bellvehí, i també per Mas Flasià i per Alou, i que figura inscrit al Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners. L'acord, que es notifica al Departament de Governació de la Generalitat, especifica que si el bé cedit no es destina a l'ús previst o deixa de ser-hi destinat, revertirà automàticament de ple dret al patrimoni de l'Ajuntament, que, si s'escau, té dret a rebre el valor dels danys i els perjudicis causats i els del detriment experimentat pel bé (per unanimitat). ■

Majoria absoluta

Les ciutadanes i ciutadans que vivim a l'Estat espanyol ho fem en una democràcia formal on la sobirania recau en el conjunt de la població i aquesta cada quatre anys elegix els seus representants polítics en les institucions que la representen.

Aquestes són les regles de joc d'aquesta democràcia. Les diferents visions polítiques i ideològiques, basant-se en l'ús de la paraula, intenten que la majoria de la població els dipositi la seva confiança en forma de vot i així poder governar d'acord amb el que es va prometre. Un dels problemes d'aquesta situació és la manca de control de les ciutadanes i ciutadans sobre els seus representants mentre no apareixen noves eleccions.

Tot això que hem explicat breument va acompanyat per unes lleis electorals que en nom de la governabilitat afavoreixen l'aparició de majories que beneficien els partits polítics grans en detriment dels que no ho són tant.

Davant aquestes generalitats observem com la típica norma democràtica és la regla de la majoria que no és res més que la menys imperfecta de les regles possibles.

Les majories poden ser simples i necessiten el suport d'altres per tirar endavant projectes de govern o absolutes i sense el beneplàcit de ningú més no poden governar amb tota legitimitat. Però hi ha un element que s'ha de tenir ben present, el govern democràtic de la majoria no pot ser, per democràtic, la tirania de la majoria. El govern de la majoria ha de tenir en compte els interessos de tots, inclosos els que no són majoria.

Un cop feta aquesta introducció, el Grup Municipal Republicà, amb la intenció ben allunyada de la infal·libilitat, voldria compartir amb els vidrerencs un seguit d'observacions.

Des de la plena autonomia municipal, els militants i simpatitzants d'ERC al poble, juntament amb vidrerencs progressistes, confeccionarem un programa electoral amb les

mancances i alternatives que consideràvem oportunes per portar al poble pels camins del progrés i el benestar dels seus veïns. El resultat electoral, amb 4 regidors, ens portà a ser la minoria majoritària a l'Ajuntament, on els 6 regidors socialistes gaudiren de majoria absoluta.

És a partir d'aquest moment, i d'això aviat farà 2 anys, que el Grup Municipal Republicà s'adona que tot i ésser un poble petit, on la gent es coneix, apareixen unes actituds exclusivistes, quasi patrimonials, del que és un Ajuntament.

Amb tot aquest temps no s'ha buscat cap cop mantenir un diàleg obert i sincer per tal de consensuar una determinada política conjunta amb res referent al poble de Vidreres. Si s'ha produït algun vot conjunt en el Ple de l'Ajuntament no ha estat fruit de cap diàleg previ.

Un dels punts que la nostra ideologia presenta més problemes per comprendre (més que l'equip de govern es cregui en possessió de la veritat absoluta/absolutista) és el no buscar la participació dels vidrerencs/ques en les decisions municipals, no entenem el fet que a hores d'ara la construcció de mecanismes útils per aconseguir aquest objectiu ni tant sols s'hagi projectat.

El Grup Municipal Republicà no comparteix l'opinió que aquestes actituds succeeixin en tot govern de majoria absoluta, bé és cert que el Sr. Aznar fa el mateix al govern de Madrid, però observant diferents pobles de Catalunya, amb la presència d'un partit amb majoria absoluta, en trobem molts de governs unitaris, de polítiques amb consens i presència d'experiències participatives.

No cal dir que els republicans optem pel diàleg i el treball conjunt de totes i tots per governar el poble de Vidreres. Malgrat que avui els governants dits socialistes es trobin molt lluny d'això, sempre arriba el demà.

Salut vidrerencs i vidrerencs ■

GRUP MUNICIPAL REPUBLICÀ

Centre Cívic Municipal

El nou Centre Cívic de Vidreres, quan s'acabaven d'iniciar els treballs d'enjardinament i ordenació del seu entorn que s'hi duen a terme actualment.

La dependència on els participants en el taller de Belles Arts duen a terme les classes.

El passat 8 de gener es va posar en marxa el nou Centre Cívic Municipal, on es concentren totes les activitats que, ja fa 8 anys, s'ofereixen des de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Vidreres.

Són activitats que fan realitat tot un seguit de preceptes que conformen l'ideari del Centre Cívic com a part integrant del projecte global d'intervenció municipal en matèria de cultura a la vila de Vidreres: formació permanent; assessorament a joves i dinamització juvenil; promoció de la salut, del voluntarisme, de la solidaritat i de la interculturalitat; potenciació de les arts escèniques, les arts plàstiques i la música; educar mitjançant el lleure i fer difusió de tot el que sigui susceptible de ser difós, sempre tenint en compte el territori on s'interactua i tots els agents que hi intervenen (usuaris, entitats, empreses, etc.).

Per tal de considerar la transcendència de tot el que s'ha exposat anteriorment cal tenir en compte les següents dades:

ACTIVITATS QUE S'HI FAN	NÚMERO D'USUARIS
Tapís.....	12
Sevillanes.....	36
Taichí.....	24
Hip-hop.....	65
Malabars.....	3
Salsa.....	37
Belles Arts.....	17
Cuina.....	22
Ceràmica.....	6
loga.....	36
Aeròbic.....	20
Teatre.....	28

Tallers d'esplai.....	21
Escacs.....	10
Jocs de rol.....	9
Expressió corporal.....	8
Coral infantil.....	19
Escola de música.....	196
Total usuaris març-2001.....	569

EQUIP PROFESSIONAL	QUANTITAT
Dinamitzador.....	1
Punt d'informació.....	1
Consergeria.....	1
Neteja.....	1
Practicants.....	3
Objectors.....	1
Professors i tècnics.....	40
Total.....	48

En definitiva, un equip de 48 persones ha donat resposta el mes de març d'enguany a les inquietuds i demandes de 569 usuaris directes; és a dir, inscrits en alguna de les activitats i als quals cal afegir tots els usuaris que de manera esporàdica sol·liciten els serveis més especialitzats de què disposa el centre, com són, per exemple, la borsa de treball o el Punt d'Informació Juvenil.

El proper 24 de juny, diada de Sant Joan, s'inaugurarà oficialment l'equipament mitjançant un acte festiu amb actuacions diverses i una jornada de portes obertes per tal que tots els vidrerencs gaudeixin del nou edifici.

No obstant, esteu tots convidats a atansar-vos i demanar informació de tot el que s'hi fa, o simplement, a donar un cop d'ull. ■

L'Ajuntament cedeix a la Generalitat els terrenys destinats a la construcció de l'IES

L'Ajuntament de Vidreres, en la sessió plenària del passat mes de març, va decidir cedir gratuïtament a la Generalitat de Catalunya un terreny de propietat municipal situat al Mas Bellvehi, també conegut per Mas Flasià i per Alou, on està prevista la construcció de l'IES de Vidreres.

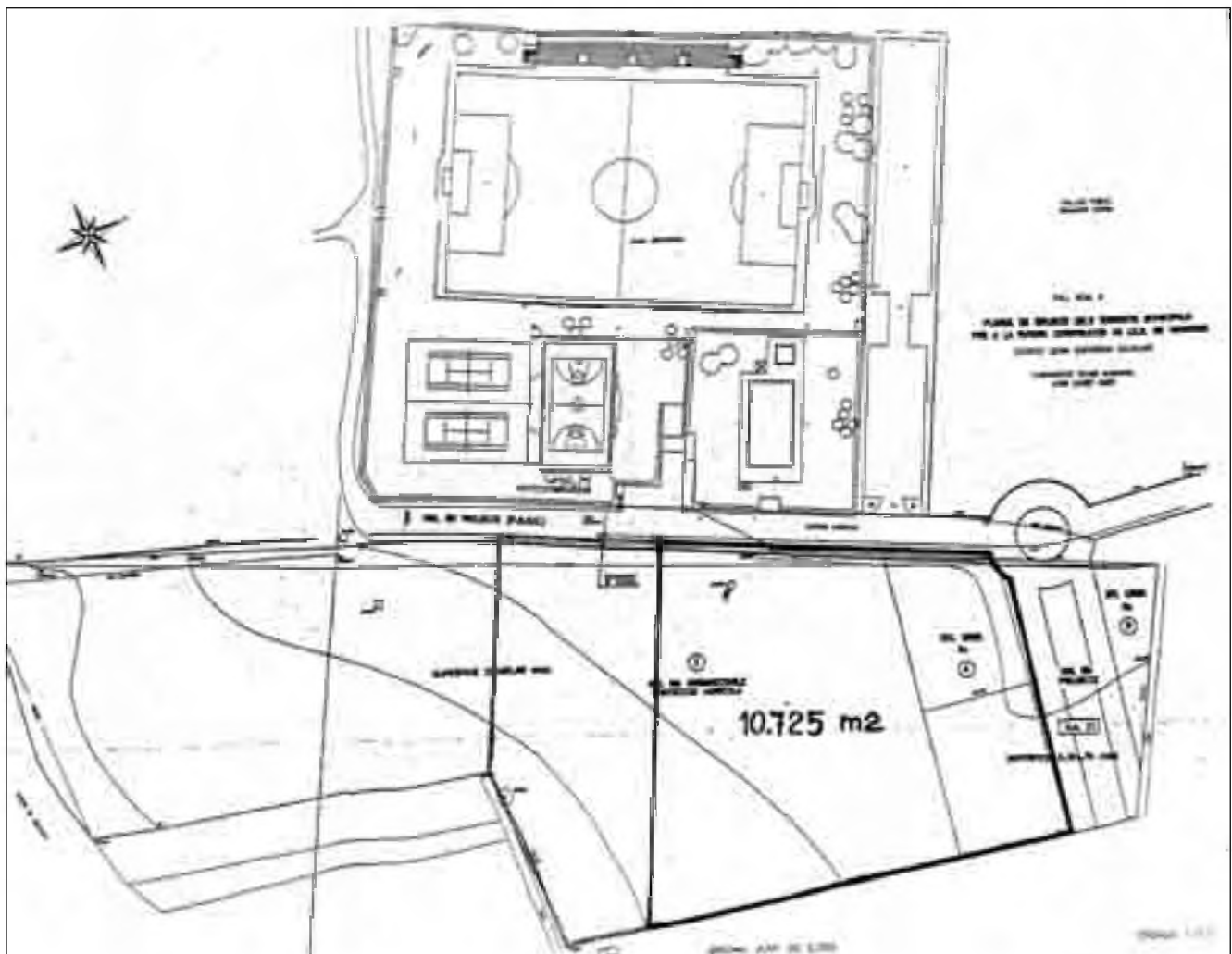
Aquest terreny, de 10.725 m² de superfície i forma trapezoidal, limita al nord amb un futur vial de la urbanització Mas Flasià, a l'est amb sòl urbanitzable de l'esmentada urbanització i amb una parcel·la d'un particular, al sud amb finques de propietat municipal, i a l'oest amb un carrer de nova obertura que el separa de l'escola Salvador Espriu. Aquest terreny consta inscrit en el tom 2726, llibre 148, foli 86, finca 6002, inscripció 1a del Registre de la Propietat de Santa Coloma de Farners.

L'acord, que s'ha notificat al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, estableix que en el cas

que el terreny cedit no es destinés a l'ús previst -construcció de l'IES-, revertirà automàticament de ple dret al patrimoni de l'Ajuntament, que té dret a rebre, si s'escau, el valor dels danys i els perjudicis causats i els del detriment experimentat pels béns.

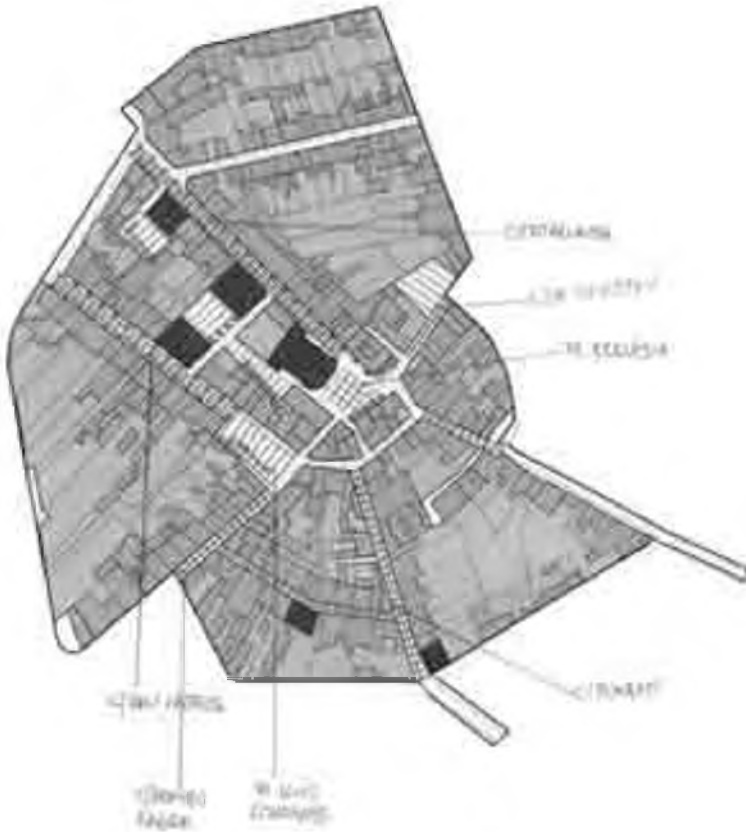
En relació a aquest terreny i en la mateixa sessió plenària, l'Ajuntament també va acordar aprovar provisionalment la modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana de Vidreres, sector nou IES, en els mateixos termes amb què es va fer l'aprovació inicial, i trametre l'expedient a la Comissió d'Urbanisme de Girona per tal que procedeixi a l'aprovació definitiva.

L'acord d'aprovació provisional s'adopta perquè no es van presentar al·legacions o observacions a l'acord d'aprovació inicial, que es va prendre en la sessió plenària del 23 de gener del 2001. ■

El nou Pla General de Vidreres

Estudi inicial de la remodelació del centre de la vila

Un Pla General és un instrument urbanístic que determina les directrius pel que fa a l'ordenació urbana i territorial. Dibuixa les noves infraestructures, ordena el creixement urbà dels diferents nuclis del municipi, determina els espais col·lectius lliures i d'equipament, proposa noves activitats a desenvolupar i protegeix els elements d'interès natural, agrícola, forestal o paisatgístic.

La llei preveu que un Pla General tingui una vigència de 8 anys. Quasi vint anys després de l'aprovació del Pla General vigent de 1983, és necessari procedir a la seva revisió, per millorar alguns aspectes i introduir-ne de nous.

El nucli urbà

Vidreres ha tingut, en els darrers anys, un creixement del nucli urbà equilibrat i amb continuïtat amb la taca urbana existent. Es tracta, però, d'un creixement que encara es fonamenta en l'antiga estructura de camins, que és molt feble. La dependència de la vila del sistema de carreteres actuals que la travessa, organitzades en un sistema en arbre, fa que no hi hagi alternatives de circulació. Això, afegit a un procés de forta motorització durant el darrer decenni, ha provocat un gran nombre de problemes

i conflictes entre la circulació i la resta d'activitats que es desenvolupen dintre del nucli.

D'altra banda, en els darrers anys hi ha hagut un increment important dels espais lliures, tot redefinint les zones verdes que resten tot al llarg dels diferents recs, així com les de les diferents unitats d'actuació que s'han executat. Cal, però, seguint els criteris mediambientals que la nostra societat demana, assolir la completa ordenació dels espais lliures així com la seva interrelació, a fi d'aconseguir crear un autèntic sistema cívic encara avui no desenvolupat totalment.

Quant als equipaments, existeix un important desenvolupament dintre del nucli urbà o en la seva perifèria immediata, i una mancança per al conjunt de les urbanitzacions.

Respecte l'edificació, que a Vidreres té un caràcter marcadament residencial tret de comptadíssimes excepcions, és encara vigent l'estudi dels tipus de cases que la documentació del Pla General vigent va realitzar aleshores, al qual caldria afegir el nou tipus d'habitatge plurifamiliar entre mitgeres que s'ha desenvolupat en el nucli.

Les urbanitzacions

El creixement de les urbanitzacions, de la mateixa manera que en el nucli urbà, ha continuat produint-se en continuïtat amb la taca existent, tot i que es poden extreure certes conclusions dels darrers 20 anys:

- No s'han desenvolupat nous sectors ni s'han ampliat els àmbits inicials.
- Alguns àmbits per desenvolupar o amb un estat inicial molt deficient continuen estant igual.
- La urbanització s'ha produït sobretot pel que fa als carrers.
- S'ha mantingut un creixement intern sostingut, però no molt rellevant pel que fa al seu nivell d'ocupació. Així, el creixement mitjà dels darrers 15 anys ha estat de 47 noves edificacions cada any, amb un període de màxim creixement en el període 1996-2000, tot coincidint amb la bonança econòmica.

Protecció mediambiental i patrimonial

La intenció d'aquesta revisió del PGOU és realitzar un planejament de protecció i desenvolupament dels espais d'interès natural i ambiental, que no és més que el reflex lògic de la preocupació mediambiental latent a la nostra societat d'avui en dia. Així, al conjunt del territori agrícola i forestal, que té un important valor ambiental a preservar per evitar la seva degradació amb el manteniment de l'activitat agropecuària, cal afegir el paisatge de marcada geo-

grafia de carenes i fons de vall en què la presència de l'aigua i de la vegetació ja constitueixen, per si mateixos, un valor d'alt interès natural i patrimonial. Els espais a considerar són l'àmbit del futur espai del PEIN de les Cadiretes i del futur Parc Comarcal de Sant Iscle i Caulès, format per la zona dels pantans, el Castell de Sant Iscle i Caulès.

Els trets singulars del Pla

1- El Parc Comarcal de Sant Iscle i Caulès

Avui en dia sabem que tan important o més que la diversitat i jerarquia dels espais lliures en els nuclis urbanitzats és l'establiment de vincles entre tots ells, així com amb els espais lliures del conjunt del territori. Sota aquesta perspectiva, una de les opcions clau del PGOU de Vidreres és la d'articular una xarxa ben estructurada d'espais lliures, adequats per respondre a requeriments ben diversos. Així, conscient de l'altíssim valor dels terrenys que s'estenen des de la Torre d'en Llobet i el Castell de Sant Iscle fins a l'antic assentament de Caulès, el PGOU hi proposa un especial reconeixement, el de zona d'especial valor natural i paisatgístic, amb una superfície aproximada de 461,37 Ha. Es pretén cercar alternatives no només per a la seva protecció, sinó també per a una gestió adequada d'aquest espai com a àrea d'esbarjo.

2- El Parc d'Activitats de Vidreres

El Parc d'Activitats té com a objectiu principal acollir un ampli ventall d'activitats: empresarials, de recerca, de producció neta i d'ensamblatge, comercials, recreatives i d'esbarjo, hoteleres i de restauració, espai firal... En qual-sevol cas, no s'admetrien ni l'habitatge ni les activitats industrials brutes ni els magatzems a l'aire lliure. El Parc, de 188,42 Ha, estarà situat en l'espai entre la N-II, la carretera de Tossa i la de Lloret, al sud-oest del nucli urbà, ja que, en ultrapassar l'àmbit d'interès municipal, el seu emplaçament ha de gaudir d'una excel·lent posició i d'una altíssima accessibilitat vers les grans infraestructures de comunicació. El desenvolupament per fases permetrà ajustar l'oferta a la demanda i no posar excessiu sòl en el mercat.

3- La millora cívica i ambiental del Centre Antic

Tot seguint amb el que va plantejar la Revisió del PGOU de Vidreres de l'any 1981 (planejament vigent), es vol portar a terme la proposta de millora cívica i ambiental del nucli urbà de Vidreres. Aquesta proposta considera, fonamentalment, la urbanització dels carrers del centre històric, el que comportarà la seva pavimentació, així com la millora o substitució, si s'escau, de les diverses instal·lacions urbanes, la redistribució de l'arbrat existent i la col·locació d'un de nou allà on resulti apropiat, i la col·locació de mobiliari urbà en els diferents espais urbans. Alhora, la proposta comportarà la millora dels diferents espais més representatius ja existents, la singularització dels diferents

punts d'atracció dins del context urbà, així com una coherència global de tot l'àmbit, de manera que quedin sistematitzats els diferents elements, els edificis més emblemàtics així com les diverses activitats que s'hi desenvolupen, tot caracteritzant la imatge del conjunt urbà.

4- Proposta de protecció del patrimoni de Vidreres

En espera de la redacció del Pla Especial de Protecció del Patrimoni, que inclourà el Catàleg de construccions, elements i espais d'interès, que cal concretar d'acord amb el que preveuen els articles 38 de la L.U.R. i 86 del R.P.U., el Pla General defineix un precatàleg d'elements que pel seu interès arqueològic, històric, artístic, paisatgístic, natural o arquitectònic, han de disposar de forma urgent d'una especial protecció.

Els diferents nivells de protecció que defineix el precatàleg són:

- Béns d'interès cultural.
- Edificis i elements d'interès.
- Àmbits arqueològics.
- Elements naturals i arbres monumentals.

Vidreres continua guanyant habitants el primer trimestre del 2001

Entre el 15 de desembre del 2000 i el 15 de març del 2001, la població de Vidreres va augmentar en 65 persones, es va passar de 5.063 a 5.128 habitants, dels quals 2.629 són homes i 2.499 dones, segons dades del Padró municipal, que en aquest període de tres mesos va registrar 117 altes (56 homes i 51 dones) i 52 baixes (24 homes i 28 dones).

Les 117 altes es distribueixen de la següent manera: 75 persones procedents d'altres municipis, 31 que provenen de l'estranger i 11 naixements (7 nens i 4 nenes); i de les baixes, 46 corresponen a veïns que han anat a viure a altres localitats i 6 a defuncions (1 home i 5 dones).

Així doncs, entre el 15 de desembre del 2000 i el 15 de març del 2001, el Padró municipal d'habitants va registrar la següent variació:

	HOMES	DONES	TOTAL
Habitants municipi a 15/12/00	2.587	2.476	5.063
Altes del 15/12/00 al 15/3/01	66	51	117
Baixes del 15/12/00 al 15/3/01	24	28	52
Habitants municipi a 15/3/01	2.629	2.499	5.128

Informacions de l'APA del col·legi Sant Iscle

Els últims mesos s'han produït una sèrie d'esdeveniments molt importants per a l'escola Sant Iscle, entre els quals cal destacar els següents:

40è Aniversari

Des del juny fins al desembre del 2000 se celebraren diferents actes del 40è aniversari de l'escola dels quals fem una valoració molt positiva. Aprofitem per agrair a la gent la seva col·laboració i a les entitats les aportacions econòmiques que l'han fet possible.

Eleccions al Consell Escolar

El 13 de febrer d'enguany es van celebrar les eleccions de pares que ens han de representar en el Consell Escolar. Van participar-hi 71 pares, que suposen un 22'6% del total.

Dels 10 candidats que s'hi van presentar van sortir elegits els següents: Sílvia Ramos i Bayé, Jaume Solé i Camps, Gemma Esteba Gispert i Marina Fernández Liébana.

Donada la voluntat dels candidats Rosa Buxadé, Núria Causin, M. Àngeles Contreras, Encarna Gracia, Núria Mico i Pilar Romera, el mateix dia se'ls va proposar la possibilitat de formar part de l'APA de l'escola o de col·laborar esporàdicament en les diferents activitats que es porten a terme, amb un resultat positiu de part de tots ells.

Aprofitant l'oportunitat que ens ofereix El Rec Clar, ens

adrecem a tots els pares i mares que formen la comunitat educativa del col·legi Sant Iscle per animar-los a participar activament en els projectes que s'estan tirant endavant. Cal que treballem plegats per aconseguir-los.

Carnaval 2001

Enguany la carrossa del col·legi Sant Iscle ha estat dedicada a "Les mil i una nits". S'ha participat a la desfilada del Ranxo de Vidreres però, a diferència d'altres anys, la comissió dedicada al Carnaval va creure oportú provar una nova experiència participant al Carnaval de Platja d'Aro, donat els canvis que el de Lloret havia previst per a aquesta edició, i afegint-nos a la rua de Carnaval de Cassà de la Selva.

L'any passat vam provar de fer el desplaçament en autocar, fet que va tenir molt bona acceptació i que novament hem repetit. El mal temps ens va obligar a llogar-lo dos dies, ja que el dissabte 24 de febrer el Carnaval a Platja d'Aro es va suspendre, tot i haver consultat a l'organització abans de sortir de Vidreres que va assegurar que es portaria a terme -ens servirà d'experiència per a més endavant-. Malgrat aquest petit inconvenient, la valoració pel que fa al recorregut i la participació en el mateix ha estat totalment positiva.

Volem donar les gràcies a les persones que han dedicat temps, esforços i il·lusió per fer possible tot això. ■

APA DEL COL·LEGI SANT ISCLE

De la nova setmana cultural al nou Institut

Els dies 28 de febrer i 1 i 2 de març del 2001 va tenir lloc a l'IES, coincidint amb les festes del ranxo, la setmana cultural. Enguany se li va donar un nou caire basat en la interculturalitat amb la finalitat de conscienciar els alumnes sobre tot un seguit de problemàtiques que estan afectant cada vegada més la vida política, social i cultural del país, com és la immigració i tots els problemes que se'n deriven i que hi van associats.

Les activitats programades varen voler incidir en aquest fet convertit en un autèntic fenomen social, per tal de presentar i minimitzar una nova realitat que ens afecta, i de donar pautes o millor dit comprendre aquesta nova interculturalitat que ens envolta.

L'obra de teatre "No hi ha moros a la costa", Àfrica vídeo fòrum, El joc del deute i Els tresors de la reina

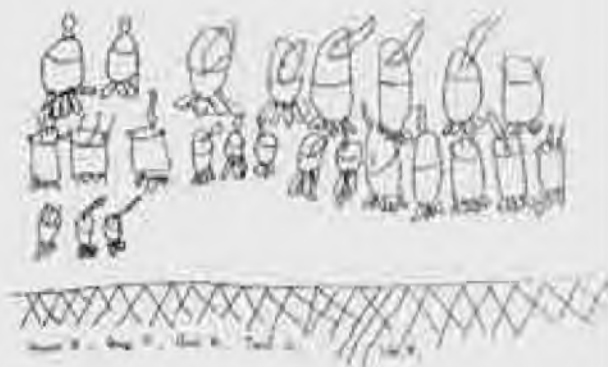
de Saba, entre d'altres, varen aconseguir, d'una manera molt satisfactòria, les intencions i els objectius anteriorment esmentats.

Per tal d'apropar l'Institut a la comunitat educativa i a la gent del poble, el dia 29 d'abril al matí se celebrarà al centre "La Jornada de Portes Obertes". Aprofitem per convidar-vos a visitar les aules de l'IES i veure els treballs realitzats pels alumnes.

L'objectiu que, en un temps el més curt possible, s'hauria d'aconseguir és el de la construcció del nou institut de Vidreres. De les reunions, entrevistes i informacions rebudes del Departament d'Ensenyament durant aquest curs se'n deriva que la construcció del nou centre està prioritzada i en fase d'encarregar-se el projecte. ■

IES DE VIDRERES

EL RANXO DE VIDRERES I EL CARNAVAL

Hi havia una vegada un poble molt bonic que es deia Vidreres, el dia 27 de febrer van celebrar una gran festa que es deia el "Ranxo". Van posar 24 peroles a la plaça de l'Oliva que treien molt de fum i dins i van tirar: patates, cebes, mongetes, botifarra blanca i negra, pollastre, arròs i un sufragit exquisit però aquest any no van posar hi ossos de vedella perquè hi havia raques boges. Després de bulliciosa hores van repartir el "Ranxo" a 300 persones. Mentre bullia el ranxo, pels carrers hi havia molta gresca perquè passaven les carrosses ballant amb unes músiques molt alegres, la guanyadora va ser la dels caribenys i caribenys que feien sonar les seves maraques. S'ho van passar tant i tant bé que van decidir que un altre any ho tornarien a fer. I contemtat ja s'ha acabat.

1r Congrés de la Gent Gran de la comarca de la Selva

El Consell Consultiu de la Gent Gran de la Selva, conjuntament amb els casals de jubilats de la comarca, preparen el 1r Congrés de la Gent Gran de la comarca de la Selva, que, sota el lema "Viure en Plenitud", se celebrarà la segona quinzena del mes de maig del 2001 i debatrà qüestions relacionades amb la gent d'edat avançada, ja que pretén ser una eina de participació de totes les persones grans de la comarca.

Els tres eixos d'aquest Congrés són: donar, rebre i comunicar, tres mots triats perquè defineixen el seu objectiu en el sentit que les persones grans volen ser membres actius de la societat i, per tant, volen participar-hi.

El 1r Congrés de la Gent Gran de la comarca de la Selva, que suposarà la culminació dels debats que es fan en les diferents llars de la comarca, dels quals ja s'han extret les primeres conclusions, està obert a altres grups i associacions, ja que vol ser una eina real de debat i si només hi participés la gent gran seria incomplet.

De moment, el Consell Consultiu de la Gent Gran ha fet arribar un qüestionari a les diferents llars de jubilats, per tal de copsar la seva opinió sobre el tema, un resum de les ponències i també el manifest del Congrés, que reproduïm textualment a continuació:

"Viure en Plenitud

1r Congrés de la Gent Gran de la comarca de la Selva Manifest

- 1- Atès que les persones envellim i ens fem persones grans, i que gaudim per tant de l'oportunitat de créixer com a persones;
- 2- Atès que la nostra vida és un viatge a través d'un temps i d'un espai comú, i que només es viu bé en companyia d'altres éssers humans;
- 3- Atès que a la comarca de la Selva hi ha més de 100.000 diverses maneres de créixer i d'envellir;
- 4- Atès que a qualsevol edat es pot aprendre dels altres, de les persones de totes les edats, de totes les cultures, de totes les opinions i punts de vista;
- 5- Atès que a qualsevol edat es pot ensenyar als altres, a persones de totes les edats, de totes les cultures, de totes les opinions i punts de vista;
- 6- Atès que Catalunya es construeix des dels seus municipis i des de les seves comarques, des de totes les seves persones, i que així ho ha expressat el 3r Congrés de Gent Gran de Catalunya;
- 7- Atès que la família i l'amistat, les relacions personals i la vida comunitària són la base d'una vida satisfactòria per a les persones de totes les edats;
- 8- Atès que la gent gran de la comarca de la Selva té el dret i té el deure d'aportar els seus coneixements i la seva experiència, les seves inquietuds i el seu suport, i per tant DONAR;
- 9- Atès que la gent gran de la comarca de la Selva té el dret i té el deure de viure amb qualitat i dignitat, en igualtat de condicions que la resta de persones, i per tant de REBRE;
- 10- Atès que la gent gran de la comarca de la Selva té el dret i té el deure d'expressar-se i compartir, de trencar l'aïllament, d'obrir-se al món, i per tant de COMUNICAR...

HEM DECIDIT: Convocar el Primer Congrés de la Gent Gran de la Comarca de la Selva, sota el lema VIURE EN PLENITUD."

Activitats de la Llar de Jubilats de Vidreres

El passat mes de març, la Llar de Jubilats de Vidreres va acollir un cicle de quatre conferències titulat *"La memòria: un tresor que no es pot perdre"*, que va anar a càrrec de les psicòlogues Rosa Maria Prats Rin i Dominic Agostini.

Les conferències es van dur a terme els dies 7, 14, 21 i 28 de març i van comptar amb l'assistència d'unes 125 persones.

Les ponents van tractar conceptes com ara percebre, consolidar, memoritzar, recordar... i van explicar quins processos segueix el cervell per utilitzar la memòria i quins mecanismes existeixen per conservar-la i millorar-la.

També van destacar la necessitat de fixar-nos en les coses que fem habitualment i intentar memoritzar els detalls, per no oblidar-les. En aquest sentit, van explicar que quan se'ns desperten records de coses passades i no tan allunyades que creïem oblidades, el que realment succeeix és que no les havíem oblidat sinó que les havíem fet de forma rutinària, sense fixar-nos en els detalls.

Per altra part, el dimarts 13 de març es va presentar a la Llar de Jubilats de Vidreres la targeta Club Estrella de la Fundació "la Caixa", una tarja que ofereix al seu titular una sèrie d'avantatges per accedir a museus, assistir a exposicions...

Un cop acabada la presentació, que va anar a càrrec de Montserrat Martínez i Jordi Fontané, els 48 jubilats i jubilades que van assistir a l'acte van degustar unes pastes i una copa de cava.

Finalment, el dissabte 17 de març, a la tarda, el Cor de Cambra Sota Palau de Blanes va oferir a l'Església Parroquial de Vidreres un extraordinari concert que els assistents van aplaudir amb entusiasme.

Per acabar, volem recordar-vos que la Junta continua treballant per millorar el funcionament de la Llar de Jubilats i agraeix sincerament la col·laboració d'institucions com l'Ajuntament, la Fundació "la Caixa"...

LA JUNTA

Jubilats i jubilades assistents a la presentació de la targeta Club Estrella.

Cinc anys de la coral infantil "La Farandola" de Vidreres

Podria començar a escriure aquestes línies de moltes maneres, però permeteu-me que les dediqui als seus protagonistes, a aquestes nenes entre vuit i dotze anys que cada divendres omplen una hora de bells cants i dolces harmonies. A totes vosaltres: moltíssimes felicitats!

Ja fa cinc anys que existeix la coral infantil "La Farandola". Ara bé, aquesta no és una afirmació categòrica i més aviat mentiria si fos així. No, la coral infantil és el resultat d'un grup de cant que va néixer al mateix temps que l'Escola de Música Municipal de Vidreres i com a activitat subvencionada per l'Ajuntament. Els seus inicis, doncs, tenen lloc ara farà uns set anys, quan una colla de nens i nenes es trobaven per cantar cançons de gresca acompanyats per la guitarra de l'Alfons Castillo durant el primer curs i en Siso Domingo el següent.

És a partir de llavors, i quan comença la nostra petita història, que s'intenta encaminar aquest grup de cant cap a una activitat no tan lucrativa sinó més didàctica i on els nens i nenes trobin l'experiència del cant com a activitat globalitzadora musicalment parlant, és a dir, aprofitar el que s'aprèn de teoria musical, tant a les escoles de primària com a la mateixa Escola de Música, tot treballant el cant coral a través de partitures i de la tècnica de la veu. Però cal tenir present que cantar en una coral no només és aplicar a través de la veu una sèrie de notes, sinó que, i el més important, és saber viure aquesta experiència amb altres companys i companyes i adonar-se de la importància del grup.

Ja per finalitzar voldria fer un xic de cronologia del que han estat les nostres actuacions al llarg d'aquests cinc anys:

- Juny 1996** Concert per a la Mostra d'Activitats al Casal Cultural de Vidreres
- Juny 1997** Concert per a la Mostra d'Activitats al Casal Cultural de Vidreres
- Nadal 1997** Concert de Nadal conjuntament amb la Coral Espirall de Maçanet al Casino de Vidreres
- Juny 1998** Concert per a la Mostra d'Activitats al Casino de Vidreres
- Nadal 1998** Concert de Nadal conjuntament amb la Coral Jove de Riudarenes. Es canta un dia al Casino de Vidreres i un altre a l'Església Parroquial de Riudarenes. Aquest concert es dedica als damnificats per l'huracà Mitch. Els diners recaptats es cedeixen a l'Escola de Música per als nens del carrer Gerardo Barreto de Managua (Nicaragua)
- Juny 1999** Concert per a la Mostra d'Activitats al Casino de Vidreres
- Nadal 1999** Concert de Nadal al Casino de Vidreres
- Juny 2000** Concert per a la Mostra d'Activitats al Casino de Vidreres
- Juny 2000** Concert de col·laboració en el Dia de la Música
- Nadal 2000** Concert de Nadal en el 40è aniversari de l'escola pública Sant Iscle de Vidreres

Cal recordar que com a entitat coral estem federats des de l'octubre de 1997 al SCIS (Secretariat de Corals Infants de Catalunya), fet que comporta mantenir experiències amb altres corals d'arreu de Catalunya i és per això que el proper cap de setmana dels dies 28 i 29 d'abril la coral "La Farandola" de Vidreres i la coral "Clivis" d'Olot es trobaran en una casa de colònies per treballar els cants conjuntament. El concert està garantit. ■

CRISTINA BOTA

DIRECTORA DE LA CORAL INFANTIL "LA FARANDOLA"

Vidreres 1497: prenom i cognoms (i III)

Amb cinc cognoms tenim els cinc prenom Antoni, sempre escrit en el fogatge Anthoni, nom de dos sants molt populars dels segles III i XII respectivament.

El primer prenom va unit a Jaupí, escrit en altres ocasions Gelpí i Jaupi, grafies del mateix grafisme; el segon cognom unit al prenom que ens ocupa és Gotay, escrit altres vegades Godall i Goday, germànic com l'anterior; i segueix Gabela, que fa pensar en les diverses significacions de Gabella. El quart està unit a Flor, ja comentat en un capítol anterior al parlar de Johan Flor, possible parent d'aquest; i, finalment, l'últim és Anthoni Pere Rocha, que exigeix dues observacions, la primera, el prenom compost i la segona Rocha, forma femenina de Roig, que recorda Roja i sembla un sobrenom d'una altra banda.

Arribats aquí, l'any 1497 en els focs de Vidreres tenim cinc Anthoni, que són per rigorós ordre alfabètic: Anthoni Flor, Anthoni Gabela, Anthoni Gotay, Anthoni Jaupí i el més florit Anthoni Pere Rocha.

Després dels Anthoni, passem als Bernat, que també són cinc. Bernat, que amb el temps serà també cognom, és inicialment un nom germànic que significa "fort com un onso" i que va ésser molt habitual a l'Edat Mitjana a causa de la popularitat del sant mort el 1153 i canonitzat el 1174. A Vidreres mateix, abans de 1497 tenim anotat Bernat de Campdurà (1243) i Bernat des Balb (1463), aquest últim també figura en el fogatge que ens ocupa.

El primer Bernat és castell, nom molt important a l'Edat Mitjana com a edifici característic civil. El segon cognom que trobem és Çodoyes, del qual no tenim cap pista per opinar. El cognom següent afegit a Bernat és Corneya, sense accent, que podria procedir del llatí Cornelianus o millor de Cornelia que, per altra part, és també el nom de cinc viles catalanes: Cornellà. Ara bé, en aquest mateix fogatge i precisament abans de Bernat Castell, es troba Pau Cornegà, i es pot preguntar si Corneya i Cornegà són grafies variants del mateix. El quart cognom és Valmanya, topònim català que té ortografies diferents amb pronúncies semblants que corresponen al nom de diversos pobles situats al Conflent, Maresme, Segrià i Solsonès, i que procedeix del llatí Valle magna (Vall gran), que ha donat Balmanya, Vallmanya, Valmanya i Valimanya. Tanca la llista Bernat Domènech, escrit també Domènec, que significa "Del Senyor" (<llatí Dominicus).

L'any 1497 tenim, doncs, cinc Bernat, que per ordre alfabètic són: Bernat Castell, Bernat Çodoyes, Bernat Corneya, Bernat Domènech i Bernat Valmanya.

Quatre cognoms porten el prenom Bartomeu, escrit sempre Barthomeu, del nom de l'apòstol Bartholomaeus. El primer és Sabet i el segon és Puig, molt freqüent a Catalunya (muntanya), derivat del llatí Podium. El tercer és Blanch, sobrenom, nom de color, de l'adjectiu blanc (germànic blank), escrit també Blanc de vegades; i, finalment, Pellecer, escrit amb diverses grafies: Pellisser, Pelli-

cer, Pellicé, Pallicer i Pallissé, que són la significació del qui hebrella o comercia en pells.

Per ordre alfabètic, els quatre Barthomeu que tenim l'any 1497 al fogatge són: Barthomeu Blanch, Barthomeu Pellecer, Barthomeu Puig i Barthomeu Sabet.

El prenom Miquel, nom d'arcàngel, del bíblic Michael, es presenta acompanyant a quatre cognoms, el primer dels quals és Albanell, nom llatí derivat de Albanellus. De pas direm que tenim anotats a les nostres fitxes, els anys 1463 i 1464, Vicens Albanell, capità del castell. Segueix Costa, nom d'accident orogràfic, que vol dir terreny inclinat, seguit d'un altre nom d'accident orogràfic com és Pla, ja comentat en un capítol anterior al tractar de Pere Pla Bruguera, possible parent d'aquest. I ens queda Belvay, forma incorrecta de moltes grafies que únicament en tenen una de correcta, segons els investigadors, molt estètica, Bellveí, topònim de la Segarra que ve del llatí bello vicino (bell veí). Aquí hem d'assenyalar que a les nostres fitxes tenim anotat que a Vidreres l'any 1314 hi havia un Lleó Bellveí i l'any 1437 un Pere Bellveí, que era pagès de remença, ambdós amb la forma més correcta.

Així doncs, la llista de Miquel és: Miquel Albanell, Miquel Balvay, Miquel Cosa i Miquel Pla.

Per acabar, en el fogatge trobem el prenom Pau, que procedeix de Paulus, nom d'un apòstol. En concret, un Pau Cornegà, un Pau Negrossa i dos pau Albanell, cognom ja comentat, un dels quals tenia el foc situat a la vila mentre l'altre el tenia al veïnat d'amunt. Probablement eren parents entre si i també de l'abans citat Miquel Albanell, encara que no és segur. Del cognom Cornegà no podem més que remetre a Bernat Corneya, ja que la grafia i, segurament, l'ortografia, que no era oficial, depenien del notari o escrivà i de l'interessat. Per la seva part, Negrossa fa pensar en Nagrossa, aglutinació de la variant Ne i Grossa, sobrenom.

La llista dels Pau del fogatge el 1497, doncs, queda així: Pau Albanell (de la vila), Pau Albanell (del veïnat d'amunt), Pau Cornegà i Pau Negrossa. ■

ANTONI VIVES COLL

El clima de la comarca de la Selva (II)

No ens hem preguntat mai el per què hi ha tanta boira a Vidreres a determinades èpoques de l'any? Jo em vaig fer aquesta pregunta durant l'època universitària, i el resultat va ser un treball de curs que donava respostes. Com a tot arreu, la resposta absoluta no existeix, i cal posar-hi tots els matisos que vulgueu. El que he fet aquí és recordar aquell treball, i afegir-hi alguna explicació per intentar que s'entengui tot el conjunt.

Per evitar que aquest menú meteorològic se'ns posi malament a tots, el repartirem en diversos plats. Au, som-hi doncs, i bon profit.

Entrants: una mica de coneixements isobàrics...

Als mapes del temps, el que normalment hi veiem, són nuclis depressionaris, nuclis anticiclònics i una sèrie de línies. Els nuclis depressionaris són nuclis de baixa pressió atmosfèrica, els anticiclònics, són nuclis d'alta pressió atmosfèrica, i les famoses línies, el que fan és unir zones de la mateixa pressió atmosfèrica i s'anomenen línies isòbares.

Els corrents de vent tenen un moviment circular al voltant d'aquests nuclis, en sentit antihorari en el cas de les depressions i en sentit horari en el cas dels anticiclons. A més a més, oi que si barregem aigua calenta amb freda, el resultat és aigua tèbia? El que ha passat és que l'aigua calenta, amb una major energia, tendeix a anar cap a la freda, amb una menor energia. En el cas de l'atmosfera passa una cosa semblant, els nuclis anticiclònics tenen una major energia que no els depressionaris, i els corrents de vent tenen tendència, a part del propi moviment circular, a ser un moviment circular cap a l'exterior en el cas dels anticiclons, i a ser un moviment circular cap a l'interior en el cas dels nuclis depressionaris.

Imagineu, doncs, a títol d'exemple, si un nucli depressionari important se'ns col·loca al sud del Regne Unit se'ns crearan els corrents de vent del sud que ens farien aire humit per la conca de la Tordera, que en bona part seria responsable de la boira.

...i de coneixements tèrmics

Coneixeu la inversió tèrmica? A una plana, si hi acumulem aire fred i poc corrent d'aire, podem trobar-nos que durant el dia el que s'escalfi sigui només la capa superior d'aquesta massa d'aire. El resultat és que la capa superior, més calenta, tendiria a elevar-se, mentre que la capa inferior, més freda, es manté allà. El resultat és una relativa paradoxa on fa més calor a les zones elevades que no a la mateixa vall, i que sol produir la "boira per inversió tèr-

mica", sobretot si aquest aire fred és predominant del sud-conca de la Tordera- i per tant més carregat d'humitat.

Primer plat: on som?

La plana selvatana s'estén per una sèrie de planúries d'uns 200 metres d'altitud mitjana. El tret principal de la Selva és el seu poc pendent, cosa que fa difícil el drenatge de les aigües, les quals donaren lloc, en altres temps, a nombrosos estanys i aiguamolls, especialment a la part meridional (l'Estany de Sils, per exemple). El vessant nord, per la seva part, està drenat pel riu Onyar, que neix a les muntanyes d'Osor, a prop de Sant Martí Sapresa, i recorre les terres de Brunyola, Vilobí i Riudellots, tot descrivint una corba per tal de canviar el curs i desguassar al Ter a prop de Girona.

Al nord hi ha Riudellots, un dels municipis de la plana on les característiques es fan més avinents. Com ja ve diu el nom de la població, el terme està regat pel riu Onyar, i diverses rieres i torrents, els quals han convertit l'indret en un veritable llac. Malgrat que es féu un trasllat del poble per preservar-lo de les freqüents inundacions, l'any 1884 les aigües pujaren 2'5 metres pels carrers de la població i enderrocaren diversos edificis. I és que, a més de l'Onyar, hi circulen també les rieres de Benaula, Gotarra, Riudevila, Cric i altres torrents menys importants, tots afluents de l'Onyar.

A l'esquerra de Riudellots hi ha Vilobí d'Onyar, a banda i banda del riu. Es tracta d'un terreny força planer, per on hi circulen, a més, les rieres de Bagastrà i de les Fonts, que neix a les fonts de Salitja, deu d'aigua temperada que raja en el marc de l'aflorament basàltic de la Crosa, un dels volcans més singulars del país. A més de Salitja, el municipi de Vilobí inclou el poble de Sant Dalmai i molt a prop el castell de Sant Llop. A Vilobí s'hi troba l'aeroport Girona-Costa Brava.

Pel sud, Vilobí limita amb Sils. Sils és un territori pla i mal drenat on es formà l'antic estany típic de caràcter endorreic, dessecat l'any 1845. Una sèrie de muntanyes poc enlairades separen no tan sols els dos municipis, sinó les dues conques hidrogràfiques: tots els recs i rieres que circulen pel terme ja pertanyen a la conca de la Tordera, malgrat el poc pendent envers aquest riu, principal causa que provocà la formació de l'estany.

A llevant de Sils hi trobem Caldes de Malavella, a la zona de contacte amb el Gironès (Llagostera). El terme és accidentat en el sector SE, amb el turó de Sant Maurici (132 m), on neix la riera de Sils, i Santa Ceclina (281 m), on ho fa la riera de Benaula. El sector central, en canvi, és pla i sembla ser que en temps passats era seu d'un extens llac que s'anà reblint amb el pas dels anys. A més de l'agregat de Santa Ceclina, encerclat pels termes de Llagostera i Vidreres, Caldes comprèn el poble de Franciac, al nord del terme, a la dreta de l'Onyar, i el veïnat de les Matetes, a la capçalera de la riera de Sils, a prop de Sant Maurici.

Al sud de Caldes hi ha Vidreres, planer en una part del

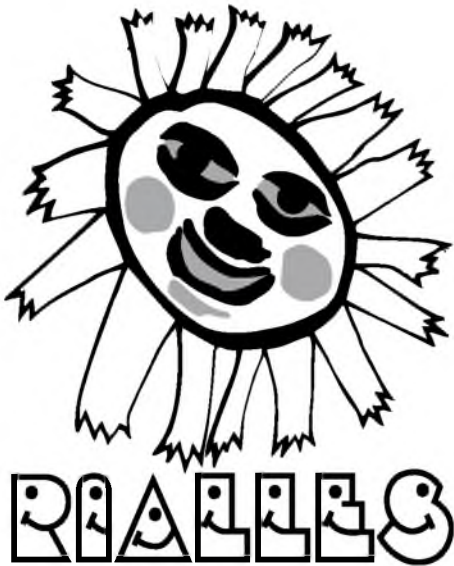

terme però accidentat en el sector oriental pels contraforts de la Serralada Litoral (Puig Ventós, 419 m), on hi neixen les rieres de Cabanes, de Rerapins i el Rec Clar (o riera de Vidreres), les quals, després de drenar el terme, desguassen a la riera de Sils per l'esquerra. A prop de l'esmentat Puig Ventós existeix Caulès, que és un agregat al municipi.

I al costat de Vidreres, tot trencant la depressió de la Selva, s'hi troba Maçanet, municipi situat al límit amb el Maresme. Una sèrie de falles longitudinals separen aquesta depressió de la Serralada de Marina per la qual circula la riera de Santa Coloma, a l'oest del terme, en el camí vers la Tordera.

En el proper article podrem veure els resultats de l'anàlisi de les dates de l'estudi i les conclusions sobre el perquè de la boira en les nostres contrades. ■

JOSEP PUJOL I FÀBREGAS

cloenda temporada 2000-2001

Estem molt contents que ens
acompanyi:

LA CAIXA DE SOMRIURES
(Glòria i Montse)

La seva inestimable
col·laboració fa que ens ho
passem encara més be totes
les tardes de teatre.

Diumenge 20 de maig a les 17:30 h

a la sala de Teatre Municipal **CASINO LA UNIÓ**

L'espectacle "**Set**" a càrrec de la **Companyia Nats Nus**

SET és un viatge a través de les arts. Quatre personatges jugaran a posar-se dins de petites històries relacionades amb cadascuna de les **SET ARTS**, participant creativament i amb imaginació, tal com ho faria qualsevol nen. Pretenem fer conèixer als nens l'essència i les emocions de les **Set Arts**.

Per acabar esteu convidats
a la tradicional xocolatada
NO HI FALTEU!

Amb el suport de :

Ajuntament de Vidreres, Casino La Unió, Òmnium Cultural, Caixa de Terrassa, Diputació de Girona, Generalitat de Catalunya (Departament de Cultura)

Acords de l'Assemblea General de l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

El passat 11 de febrer es va dur a terme l'Assemblea General de l'Agrupació Sardanista "Bella Dansa" de Vidreres. Primer de tot cal comentar que més que el número de socis presents cal destacar la no assistència d'aquests. La Junta només va comptar amb l'opinió i valoració d'un d'ells, al qual donem les gràcies.

Un cop esperada l'arribada de l'hora d'inici de la segona convocatòria, es va procedir a exposar l'ordre del dia. Es va fer lectura i aprovació de l'acta anterior, es va exposar l'estat de comptes, es va proposar el calendari d'activitats de l'any 2001 i es va proposar també la renovació de la Junta, però, a causa de la manca d'assistència, no hi va haver noves propostes i es va acordar, junt amb el soci present, que la Junta seguiria amb les mateixes persones i els mateixos càrrecs que hi havia establerts fins ara.

Un dels altres temes que es va considerar va ser el del pagament de la quota davant del canvi monetari que entrarà en vigor l'any vinent. Després de diferents propostes i exposicions, es va acordar que, arribat el moment, les quotes dels socis es valoraran i es pagaran amb euros. La quota, un cop feta la seva equivalència, passarà a ser de 12 euros l'any.

També es van fixar els preus en euros de les tires que es venen per fer el sorteig de la panera, que seran els següents: 1 tira, 2 euros; 3 tires, 4 euros; 7 tires, 6 euros.

Un altre dels canvis acordats va ser que a partir d'ara no hi haurà diferents preus ni distincions de socis. Es deixaran de considerar els jubilats i hi haurà tan sols una única quota per a tots els socis.

Bé, i aquests van ser tots els temes i acords de l'Assemblea General. Per part de la Junta només ens queda dir que no és que ens animi gaire veure que els nostres socis no es preocupen pels possibles canvis o renovacions de l'entitat, tot i que esperem que alhora tinguin plena confiança en nosaltres, en les nostres decisions i actuacions. Però també recordem que és a l'Assemblea General on els socis poden exposar les seves disconformitats, fer les seves valoracions... i que amb la seva mancança d'assistència interpretem que estem fent les coses mínimament bé.

Doncs, per la nostra part, seguirem amb la nostra tasca i animem als nostres socis a participar més en les decisions de la nostra entitat.

LA JUNTA DE L'AGRUPACIÓ SARDANISTA "BELLA DANSA"

Alumnes que assisteixen a les classes d'alfabetització del grup Jamia Kafo.

Cap de setmana intercultural a Vidreres

Aprofitem l'avinentesa per comunicar-vos que els dies 20, 21 i 22 d'abril es faran unes jornades interculturals al poble. Les activitats que s'hi portaran a terme són diverses, com ara: conferències, activitats infantils (amb jocs del món), exposicions, entre d'altres.

Per a l'Associació Jamia Kafo l'objectiu d'aquest intercanvi cultural es fomenta en la necessitat de trencar fronteres. Mostrar, oferir, comentar, escoltar, dialogar... al voltant de la Interculturalitat, per això creiem que ens ho podem passar d'allò més bé! Us hi esperem!

GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

Activitats de l'estiu 2001 al Casino "La Unió"

Juliol

Divendres 13	Cinema: "Pokemon 2"
Divendres 20	Cinema: "O Brothers"
Dissabte 21	Ball
Divendres 27	Cinema: "Dr. T y sus mujeres"
Dissabte 28	Ball: "Festa del Soci"

Agost

Divendres 3	Cinema: "Tormenta perfecta"
Dissabte 4	Ball
Divendres 10	Cinema: "Evasión en la granja"
Dimarts 14	Ball
Divendres 17	Cinema: "En qué piensan las mujeres"
Divendres 24	Cinema "Prueba de vida"

Celebrem Sant Jordi 2001

Dissabte 21 d'abril

Dia del Lector

A la Biblioteca Joan Rigau i Sala, de 10 del matí a 1 de la tarda

Obsequi d'un llibre a tots els usuaris de la Biblioteca

Diumenge 22 d'abril

Actuació de Pàvel Zusaeta Quintet

Al Casino "La Unió", a 2/4 d'11 de la nit

Dilluns 23 d'abril

Extraordinari concert de Dènia Dávalos i del Grup Vocal Nàide

A la Sala Municipal Casino "La Unió", a les 10 de la nit

Notes: Actes organitzat per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Vidreres. Tots els actes seran gratuïts i hi esteu tots convidats.

Pàvel Zusaeta Quintet

Nascut a l'Havana fa gairebé 24 anys, Pàvel Zusaeta està considerat com el millor trompetista de la nova generació de músics cubans. Amb un domini absolut del llenguatge del jazz, ha aconseguit fer-se un lloc a l'escena de la música jazzística sense renunciar als seus orígens en la música tradicional cubana. Per a aquest concert, comptarà amb l'acompanyament de quatre músics de casa nostra reconeguts per la seva trajectòria dins la música moderna i el jazz. La formació és la següent: Pàvel Zusaeta, trompeta; Ramon Alsina, saxo tenor; Francesc Gener, piano; Manel Vega, baix; i Ramon Prat, bateria.

Dènia Dávalos

Cantant soprano que, acompanyada d'un pianista, ens oferirà un seguit de cançons tradicionals catalanes de diferents autors. El domini tècnic de la seva veu així com l'acurada interpretació de les diferents versions ens faran gaudir d'un excel·lent concert de música clàssica amb una veu immillorable. Alguns dels temes que té previst oferir-nos són: "Cant dels ocells", "El teu amor", "L'emigrant", "En el Vallespir", "Cançó de bressol" i "La Balanguera".

Grup Vocal Nàide

El joc de veus i harmonies que proposen són d'una acurada i melodiosa interpretació. Ens proposen un repertori cantat amb acompanyament de piano i aires de música gospel. La formació està integrada per Cristina Bota, Maria Faig, Marta Monsó, Glòria Viñolas, Roser Reyner, Ramon Guinart, Marta Martínez, Anna Miralpeix i Roser Jordana.

26 Fira de Tractoristes Vidreres, 12 i 13 de maig de 2001

Dissabte, dia 12 de maig

13,00h: Inauguració

15,00h: 5a Trobada de tractors antics

18,00h: 1a Prova del pagès de Ferro de la comarca de la Selva

19,00h: Exhibició de cavalls a càrrec de l'Escola d'Equitació Comarcal de la Garrotxa

1930h: Demostració de navegació amb vaixells en miniatura

20,00h: Esbart Dansaire "El Cabiroi"

22,00h: Concert multicultural

Diumenge, 13 de maig

08,30h: Esmorzar vora el foc

09,00h: 2a Trobada de Cotxes Clàssics

09,00h: Concentració i ruta de motos antigues

09,30h: 26è Concurs de Tractoristes

10,00h: Vida en una casa de pagès (rèplica tamany real d'una masia i els seus voltants, on es podran veure totes les activitats que es feien a pagès)

14,00h: Àpat popular

16,00h: Batre a mà i a màquina

17,00h: Simulació de recerca i salvament en enderrocs, a càrrec de l'Associació Canina la Selva

18,00h: Concurs d'agility i obediència canina

19,00h: Desfilada equina a càrrec del Centre Hípic Vidreres

Demostracions

Ferrar cavalls, engrunar blat de moro, esmolar eines, entrescar el xerrac, la carbonera, l'hort, batre amb cavall, el tradicional farro, i moltes coses més.

Exposicions

Maquinària agrícola, nova i usada, estris del camp, vaixells en miniatura, matança del porc, monogràfic del blat, més de 60 estands

Mostra

Bestiar, aviram, vins amb denominació, barraques de carboner, hort ecològic

Oficis artesans

Més de 30 demostracions i venda: Esparcenyer, llauner, escloper, cisteller, i més...

Horari d'exposicions

Dissabte: de 13,00 a 14,00h i de 16,00 a 21,00h

Notícies del món de l'atletisme local

La participació d'atletes del Club Olímpic Vidreres en les diferents proves de la temporada 2000-2001, ha estat i és força important, tant per les marques obtingudes com per l'assistència a gran quantitat de competicions a nivell comarcal, territorial o estatal.

Enumerarem les proves en les quals han participat atletes de les diferents categories, tant masculines com femenines, i destacarem alguns/es atletes per les marques aconseguides.

Temporada de Cros (de novembre del 2000 al febrer del 2001)

- Cros de Santa Coloma de Farners.
- Cros de la Vall de Bianya.
- Cros de Vidreres.
- Cros de Girona.
- Cros d'Amer.
- Cros de Caldes de Malavella.
- Cros Seleccions Territorials a Girona.
- Cros de Riudellots de la Selva..
- Campionat de Girona de Cros de Sant Hilari.
Cristina Pujol (COV) categoria benjamina, 4a classificada
Bàrbara Ramon (Girona-Costa Brava) cat. Júnior, 2a clas.
Gemma Masnou (J.A Sabadell) cat. Absoluta, 1a clas.
Pilar Guich (Girona-Costa Brava) cat. Absoluta, 8a clas.
Josep Garriga (COV) cat. Veterà, 3r clas.
Isidre Moragas (COV) cat. Veterà, 4t clas.
- Campionat de Catalunya de Cros individual a Valls (Alt Camp).
Bàrbara Ramon cat. Júnior 6a clas.
Gemma Masnou cat. Promesa 5a clas.
- Campionat de Catalunya Cros Escolar a Ascó (Ribera d'Ebre).
- Campionat Estatal de Clubs a Salamanca (Castella-Lleó).
Bàrbara Ramon cat. Júnior 17a clas.
Gemma Masnou cat. Promesa 12a clas.
- Campionat Estatal per Autonomies

Pista d'hivern - Aire lliure (de novembre a febrer)

- Jornada Territorial de Pista d'hivern a Olot.
- Jornada Territorial de Pista d'hivern a Lloret.
- Campionat Territorial de proves combinades d'hivern a Figueres.

Pista coberta (de gener a març)

- Campionat de Catalunya Sub 20.
Elvi Sáenz (COV) categoria Promesa 1a classificada modalitat alçada amb 1,65m.
Bàrbara Ramon (COV) cat. Júnior 1a clas. Modalitat 3.000m amb 10m. 36 s.
Fàtima Buamri (COV) cat. Júnior 6a clas. Mod. Perxa amb 2,70m.

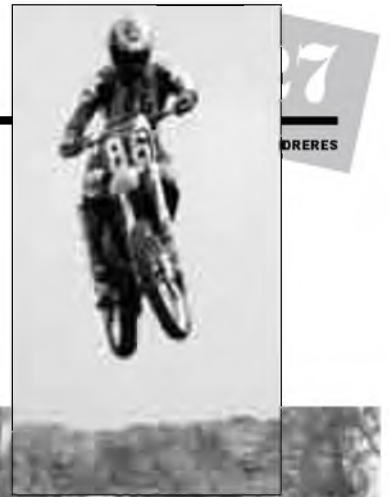
Elvi Sáenz al Campionat d'Espanya.

- Pilar Fernández (COV) cat. Júnior 6a clas. Mod. Pes amb 8m.
- Campionat de Clubs Pista Coberta Vilafranca del Penedès (Alt Penedès).
- Campionat de Catalunya Pista Coberta, absolut, promesa, júnior i infantil a Vilafranca del Penedès.
Elvi Sáenz (COV) cat. Promesa 2a clas. Modalitat alçada amb 1,64m.
Bàrbara Ramon (COV) cat. Júnior 6a clas. mod. 3.000m. amb 10m.36s.
Fàtima Buamri (COV) cat. Júnior 6a clas. Mod. Perxa amb 2,70m.
Meritxell Solé (COV) cat. Infantil 2a clas. Mod. Alçada amb 1,43m.
- Campionat de Catalunya Proves combinades.
Meritxell Solé (COV) cat. Infantil 6a clas.
- Campionat Estatal. Categoria promesa.
Elvi Sáenz modalitat alçada amb 1,65m.
- Campionat Estatal júnior a Saragossa.
Bàrbara Ramon 13a clas. Mod. 3.000m. amb 11m. 3s.
- Campionat Territorial de Proves Combinades a Palafrugell.
Meritxell Solé categoria Infantil 1a clas. Mod. Javalina amb 24,83m.

Proves de fons i gran fons

Paral·lelament al col·lectiu de joves practicants d'atletisme, el COV té un important grup d'atletes, d'una àmplia experiència que sovint participen en les serioses proves de fons/gran fons i en les anomenades "marxes populars". Serveixin de mostra les següents:

- Marató (42,195 km) de Vic
Participant del Club. Josep Serra
- Campionat de Fons del Ripollès, 1/2 Marató (21,97 km)
Pilar Guich, Anna Tena, Rosa Gelmà, Pere Vall·llosera, Joan Colomer, Albert Becerra, Josep Permañer, Francesc Pujol, Llorenç Solé, Lluís Mas,...
- Cursa Mar i Murtra de Blanes (20 km)
Rosa Gelmà, Joan Serrano (72 anys), Llorenç Solé, Josep Serra
- 1/2 Marató Granollers-la Garriga
Eduard Fornells, Joan Colomer, Alfons Oliver, Pere Vall·llosera, Rosa Gelmà, Lluís Mas, Josep Garriga, Francesc Pujol, Josep Serra, Josep Permañer
- 1/2 Marató de Banyoles
Josep Serra, Llorenç Solé
- Marató de Barcelona
Josep Serra

Vidreres obre el Campionat Provincial de Motocross del 2001

El Campionat Provincial de Girona de Motocross del 2001 ha començat amb la prova organitzada al nostre poble pels Amics de la Moto de Vidreres.

Els pilots que van participar en aquesta prova, la primera de les 7 que tindrà el campionat d'enguany, es van distribuir en tres categories: Júnior 125, Júnior 250 i Sènior.

En Júnior 125, el pilot de TM Gerard Cebrià, que va guanyar les dues curses disputades, va quedar primer, seguit de Miquel Mas i Xavier Castelló.

En Júnior 250, les dues curses van ser idèntiques en ocupar els 5 primers llocs els mateixos pilots. El guanyador va ser per al pilot de Sabadell Patxi Pérez, seguit de Cristian Oliver i el gironí Pau Planas. Cal destacar que els dos primers no puntuaven per al campionat provincial.

En Sènior, va ocupar la primera posició el gironí Oriol Casas, seguit per Dani Rodríguez i Adrià Mir. Amb els sèniors també van córrer els veterans, entre els quals va destacar Josep Salvador, que va ser el guanyador de la seva categoria. ■

La sortida d'una de les curses de la prova de motocross disputada a Vidreres.

Club Esportiu les Rabasses de Vidreres

Convençuts que la vessant organitzativa és una eina ideal per donar força a l'esport que ens agrada i al club que nosaltres representem, aquest any hem augmentat el nombre de competicions ciclistes dirigides per nosaltres.

El passat 18 de febrer es va celebrar la 3a Cursa Popular de BTT al nostre poble. Hi van participar aproximadament 260 corredors, la qual cosa representa un increment en el nombre d'inscrits de les dues edicions anteriors. Això demostra la bona acceptació que té aquesta competició a principi de temporada.

El proper 17 de juny organitzarem una de les 10 curses que es disputaran en la 11a edició del Trofeu Caixa de Girona de BTT a les comarques gironines. Aquesta és una competició d'enorme interès actual en el món del ciclisme, de la qual el nostre poble podrà tornar a gaudir-ne després de 4 anys de no fer-la.

Finalment, l'1 de setembre, tenim previst organitzar una cursa infantil federada amb bicicleta de carretera en un circuit tancat a Mas Flasià. A més, per promoure la participació de tothom, el mateix dia es farà una altra cursa infantil, però en aquest cas popular.

Fent referència als resultats, els corredors que fins al moment han estat més actius són l'Àngel Guich, en David Artau i en Lluís Julià. Han participat, a principi d'aquesta temporada, en les curses següents:

- El gener i principis de febrer, l'Àngel Guich i en David Artau van inaugurar les competicions d'aquest any disputant les curses populars de Sant Genís de Palafolls i de Sant Hilari Sacalm.
- En la Volta al Pla de l'Estany, després de les tres curses que en formen part, l'Àngel Guich va aconseguir el 13è lloc i en David Artau el 17è, ambdós dins la categoria elit. Pel que fa a la categoria màster-30, en Lluís Julià va obtenir el 14è millor temps.
- En la Copa catalana a Sant Feliu de Guíxols cal destacar el 34è lloc de l'Àngel Guich en la categoria elit. ■

C.E. LES RABASSES DE VIDRERES

Ludibàsquet 2001 25 hores de bàsquet base

**Vidreres,
dissabte i diumenge,
dies 2 i 3 de juny del 2001**

Oferta esportiva:

- 10 pistes
- 120 equips
- 1.500 jugadors
- 240 partits
- Àrbitres oficials
- Trofeus per a tots els equips
- Medalles per a tots els participants
- Bossa amb obsequis per a tots els jugadors

Oferta lúdica:

- Espectacles infantils
- Teatre
- Sardanes
- Cinema
- Castells
- Grup d'animació infantil
- Tirolines
- Pont de mico
- Gegants
- Revetlla juvenil (jazz, blues, salsa)
- Dinar per a tots els participants el diumenge al migdia
- Entrega de trofeus
- Dormitoris per a tots els jugadors i monitors

Categories:

- Escola de bàsquet (jugadors nascuts els anys 1993, 94 i 95)
- Premini masculí i femení
- Mini masculí i femení
- Preinfantil masculí i femení
- Infantil masculí i femení

ORGANITZA: CLUB BÀSQUET NOU CAULÈS
COL·LABORA: AJUNTAMENT DE VIDRERES I FEDERACIÓ
CATALANA DE BÀSQUET

Què és el Ludibàsquet?

El Ludibàsquet és un projecte del Club de Bàsquet Nou Caulès de Vidreres que pretén, tot seguint la filosofia del club, combinar el vessant esportiu amb el vessant lúdic i participatiu. És per això que ens hem atrevit a programar, per al dissabte i el diumenge 2 i 3 de juny del 2001, dos dies sense interrupcions durant els quals es combinarà el vessant esportiu del bàsquet base amb el vessant lúdic, festiu i cultural d'un seguit d'activitats diverses totalment gratuïtes.

Pel que fa a l'aspecte esportiu, tenim la intenció de realitzar 25 hores de bàsquet base amb una infraestructura de 10 pistes, cosa que vol dir que hi haurà 10 partits simultanis cada hora amb un total de 240 partits, i amb la participació prevista d'uns 120 equips de bàsquet base de tot Catalunya, fet que suposa la participació d'uns 1.500 esportistes i una participació, si hi sumem el públic potencial, d'entre quatre i cinc mil persones.

Pel que fa a l'apartat lúdic, hem volgut, a partir de fomentar la col·laboració i el treball conjunt de les diferents entitats i organismes de Vidreres, oferir una oferta variada d'activitats atractives per als esportistes participants, els seus acompanyants i el públic en general: espectacles, animació, balls, sardanes, jocs, cinema, concerts, etc.

Aquest projecte és per a nosaltres molt ambiciós, per la seva magnitud, perquè és únic al nostre país i perquè el bàsquet encara no està tan arrelat al nostre poble com voldríem. Per superar tots els reptes, però, comptem amb la mateixa empena i il·lusió que ens va empènyer a crear l'Escola de bàsquet i que ens ha portat a tirar endavant aquest Ludibàsquet que volem que es converteixi en un veritable referent com a festa lúdico-esportiva en la qual, tant participants com acompanyants, gaudeixin de l'extensa oferta d'activitats de tota mena que s'hi duran a terme. ■

C.B. NOU CAULÈS

Participants de Vidreres

3a Cursa d'Orientació Popular de Vidreres

El passat diumenge, dia 11 de febrer, a partir de les 10 h del matí, va tenir lloc, a les rodalies de l'IES de Vidreres la 3a Cursa d'Orientació Popular de Vidreres. La cursa d'enguany ha estat un gran èxit de participació, amb un total de 112 participants de totes les categories i edats, que triplica la participació del primer any i duplica la de l'any passat.

Les curses d'orientació són competicions atlètiques de camp a través, contra-rellotge i sense itinerari prefixat, però amb l'obligació de passar per uns controls assenyalats en un mapa. Qui passa per tots els controls amb menys temps guanya. No guanya el més veloç que no sap triar el camí adequat, sinó el que va segur per l'itinerari més idoni. És per aquest motiu que les curses d'orientació són un esport integral de cos i ment. Existeixen diferents modalitats de curses, en la clàssica, els corredors surten un per un de la línia de sortida, amb una diferència de temps de 2 minuts; i en la modalitat Score, tots els corredors surten al mateix temps. A certa distància de la sortida (100 o 200 metres) hi ha els mapes. Cada corredor

n'agafa un. En el mapa estan marcats tots els controls del circuit. L'orientador, segons la seva categoria, n'haurà de trobar 8, 10..., els pot recórrer en l'ordre i sentit que vulgui i quan els hagi fet tots, podrà dirigir-se a l'arribada.

La cursa que s'ha organitzat aquest any a Vidreres és precisament de la modalitat Score. En total hi havia 21 controls i 4 nivells de cursa:

- Nivell Elit/Federat Masculí, amb 19 controls.
- Nivell Federat Femení/Open Masculí i Femení, amb 16 controls.
- Nivell No Iniciats Masculí, amb 13 controls
- Nivell No Iniciats Femení, amb 10 controls.

L'orientació és un esport que, de moment, és molt minoritari a les comarques gironines, però que s'està promocionant. És per aquest motiu que el dia 11 de febrer es va organitzar la cursa de Vidreres i el 29 d'abril s'organitza la d'Hostalric. Actualment, a Catalunya s'organitzen curses d'aquest tipus a les comarques de Barcelona (Maresme, Vallès, Garraf, Anoia, Bages) i Lleida (Pallars Jussà).

A les comarques gironines existeix el Club Aligots, de la UdG, que el dia 22 d'abril organitza una Duatló d'orientació a Llers. Cal dir que l'orientació catalana està formada per un grup de gent no excessivament nombrós, però força ben avingut i amb un gran poder de convocatòria, de manera que quan s'organitza una cursa en un lloc, hi va gent de tot Catalunya, i així ha estat a Vidreres.

Convé destacar la participació de les alumnes de l'IES de Vidreres Núria Miralpeix, Laura Doltra i Patrícia Carerras, que amb uns temps respectius de 1:29:26, 1:29:36 i 1:29:58, van quedar 7a, 8a i 9a en el nivell de No Iniciats Femení, respecte d'un total de 27 participants, un molt bon resultat si tenim en compte que era la seva primera participació en una cursa d'orientació.

Finalment, les persones que vulguin obtenir més informació sobre les curses d'orientació poden consultar la web: www.orientacion.org ■

Debut d'Isaac Pons en la categoria Júnior

Aquest any 2001, el pilot de trial vidrerenc Isaac Pons ha passat a Júnior, una categoria superior a la de l'any passat, i fins al moment ha participat en les quatre proves del campionat de Catalunya que s'han disputat, així com en la primera prova del campionat d'Espanya.

En les quatre proves del campionat de Catalunya disputades, l'Isaac ha quedat tercer en tres ocasions i quart en una altra. En concret, va classificar-se en tercer lloc a la primera, la segona i la quarta prova, disputades a Valls, Torroella, Mataró i Darnius, respectivament, mentre que a la tercera prova, celebrada a Falset, va ser quart.

Quant al campionat d'Espanya, la prova es va dur a terme a Almeria i el pilot vidrerenc va ocupar la 6a posició de la categoria Júnior. ■

Virtualitat i realitat

L'Ajuntament està elaborant la pàgina web de Vidreres. Això vol dir que properament, des de qualsevol ordinador del món que estigui connectat a internet, es podrà visitar virtualment la població de Vidreres. Internet és sens dubte un gran avanç de finals del segle XX i per tant l'Ajuntament d'aquesta població no n'ha volgut quedar al marge. Desconec quants cibernetes visitaran la pàgina web però, què passarà si algun d'ells vol passar de visitant virtual a visitant real? Doncs el mateix que li passa a la gent que coneixedora de la bona gastronomia decideix venir a fer àpat a la nostra població. Quan hom arriba a un poble al qual no hi ha estat mai, el primer lloc on es dirigeix és al centre o nucli antic, que normalment se situa al voltant de l'església. L'objectiu d'aquest article és analitzar quin és l'impacte visual que es troba un visitant de la població que s'autoqualifica com a gastronòmica i comercial. Molts d'aquests aspectes ja han estat tractats en articles anteriors però no semblen immutar a ningú que li correspon. De fet, qualsevol vilatà ho veu, se'n lamenta i són tema constant de converses de carrer, però no va més enllà.

Un aspecte lamentable del casc antic de Vidreres és la ordenació viària, personalment crec que és tercermundista o que no ha evolucionat gens des dels anys setanta del segle passat. Hom es fa creus de com hi poden haver carrers estrets on els cotxes poden circular en ambdós sentits i a més permetre aparcar, per exemple Dr. Deulofeu, Les Eres, Barcelona, Quirze Jordà, ... Però si no hi ha espai físic! Altres carrers tenen trams de dos sentits i trams d'un sol sentit, per exemple carrer Orient, carrer Catalunya. Això és per despistar! Millor dit, davant del propi Ajuntament és un lloc habitual per fer un canvi de sentit. De fet, repassant el programa electoral que presentaven els candidats de les passades eleccions municipals es troba com a projecte prioritari la reordenació i la remodelació del centre de poble. Això era el juny de 1999, ha passat més d'un any i mig i no s'ha vist cap acció. Sobre la reordenació viària no s'hi val l'excusa de les limitacions econòmiques perquè s'estan plantejant projectes molt més ambiciosos. Una primera fase consisteix a fer un estudi de la circulació viària i col·locar els senyals de trànsit oportunes (i això val quatre duros). Si es fes bé s'arribaria a la conclusió que cal obrir o donar sortida a alguns carrers, cosa que per altra part ja fa molts anys que està projectat però no hi ha forma d'impulsar-ho. Per què serà?

Un altre tema que salta a la vista és el gran nombre de cases abandonades, que tenen un aspecte llastimós. Ja no és un tema d'estètica sinó de seguretat. Afortunadament, algunes iniciatives privades han agafat les regnes del tema i s'estan rehabilitant o tornant a construir algunes cases de centre que presentaven molt mal aspecte. És obvi que l'Ajuntament ha de vetllar per la seguretat dels seus vilatans i dels visitants esporàdics, i per tant podria motivar i/o forçar els propietaris a fer alguna cosa amb aquest tipus d'edificis,

almenys tenir cura de la integritat i l'aspecte de la façana. Relacionat amb aquest tema voldria ressaltar dos exemples concrets. A la plaça Lluís Companys hi ha un edifici que diu des de fa anys "tancat per reformes" però, de fet s'hi han col·locat unes tanques per evitar que algun prengui mal si la cosa empitjora una mica més. Quan temps haurem d'esperar per veure les reformes? O potser caldrà esperar que s'esfondri? Un altre exemple es troba en la casa que ja fa temps que es va esfondrar i que es trobava situada a la cantonada entre els carrers Les Eres i Barcelona. De tots es coneguda l'estretesa d'aquests carrers i la manca de llum que tenen les cases veïnes. Per tant, és una ocasió immillorable perquè el Consistori adquireix la parcel·la i hi col·loqués algun banc, jardineria, tobogan, font o qualsevol altre mobiliari urbà que tanta falta li fan. Doncs ni cas, és millor adquirir mils metres quadrats fora del casc urbà, a la zona de Mas Flassià per a grans equipaments o senzillament augmentar la zona de jardí que de fet és ja comparable a la de moltes ciutats europees. Llàstima que sigui l'únic aspecte comparable. Ja seria hora de començar una campanya de Vidreres cara neta!

És també d'un fort impacte visual l'estat de les voreres i l'asfalt dels carrers. Massa sovint veiem la brigada "tapaforats" en acció. Però és evident que no es pot anar sargint o apedaçant una peça de roba tota la vida. Arriba un punt en què cal pensar en una solució més dràstica. Del reiterat tema de les voreres no cal dir que són massa estretes i es fa pràcticament impossible de passar-hi amb un carretó de compra, un paraigua obert o amb un cotxet de criatura. És un fet indignat per una població que s'autoqualifica de comercial. A comprar s'hi va a peu i no pas amb cotxe fins dins la botiga. Així només cal fixar-nos en les zones comercials de les ciutats. Però el pitjor de tot és l'estat i l'ús que es fa de les voreres. En alguns casos tenen el mateix nivell que el carrer per tal de facilitar-hi l'accés dels cotxes i així es troba aparcament fàcilment, en altres casos estan esfondrades, trencades, plenes de desnivells i forats. Un altre obstacle habitual de les voreres són els pals de telèfon o de corrent elèctric. Ja fa molts anys que la tendència és a soterrar els serveis però en el casc urbà aquesta moda no li ha arribat encara. Finalment, per constatar la poca importància de la vorera només cal que ens fixem que a qualsevol edificació nova que es fa, la darrera fase és la vorera. Aquest fet porta a què si l'edifici no s'acaba la vorera pot estar sense fer durant anys. Per exemple a pocs metres de la Casa de la Vila, al costat d'un supermercat, i per tant un punt molt concorregut, s'hi troba un edifici de diverses plantes en estat provisional des de fa més de tres anys. Per tant, ni la façana s'ha acabat, ni la vorera s'ha fet. Ambdós punts tenen un fort impacte visual i per tant el Consistori hauria d'evitar aquestes situacions.

Finalment, i no menys important, és el tema de l'aparcament. Qualsevol que entri al poble en cotxe comprovarà

que és difícil aparcar ni que sigui damunt de les voreres i el motiu del problema és doble. En primer lloc el mal costum d'anar amb cotxe fins a la porta de destí i no desplaçar-nos pel nucli urbà a peu. Però l'altre motiu té un rerefons de manca de previsió. La vida moderna ha portat a una sèrie de necessitats que els edificis que es construeixen han de garantir, com són: aigua potable, electricitat, línia telefònica, gas natural, antena de televisió, calefacció, etc. La garantia de tots aquestes i altres normatives urbanístiques s'han de complir perquè es concedeixi un permís d'obres. I perquè es permet la construcció de nous edificis sense un garatge per guardar el cotxe? O és que la majoria de famílies actuals no disposen d'un o més cotxes a l'igual que tenen TV? Què en fem llavors dels cotxes? Al carrer o, si

el carrer és estret, damunt la vorera! Tot això són una sèrie punts que demostren una desídia endèmica i que no es veuen símptomes de correcció.

En conclusió, s'ha volgut destacar alguns dels aspectes visuals que es trobaran tots aquells visitants virtuals que vulguin convertir-se algun dia en visitants reals. Resumint, es pretén apuntar-se a la modernitat del segle XXI sense haver superat massa assignatures del segle passat. O el que és el mateix, es vol fer passar el carro davant els bous. Senyors del consistori municipal han de conèixer que primer és el segar que el batre, i per tant facin ja alguna cosa per treure el nucli urbà de Vidreres de l'estat deplorable en què es troba. Molts vilatans els ho agrairan. ■

MONTSERRAT SARRÀADROGUER

EL PHN: un despropòsit que cal aturar

La dura polèmica desfermada arran de la presentació del Plan Hidrológico Nacional ens situa davant d'una realitat cada cop més patent: el segle que acabem d'encetar serà el segle dels conflictes socioambientals. O, dit d'una altra manera, cada cop més ens trobarem davant conflictes que a més d'un fort impacte ambiental, tindran també una gran incidència en l'economia i la vida quotidiana de les persones.

L'aigua es pot convertir, si no sabem posar-hi remei, en una, mai millor dit, "font de conflictes", conflictes entre la ciutat i el camp, entre sectors econòmics, entre comunitats, i també entre estats. L'aigua és un recurs vital per al desenvolupament de qualsevol societat. La seva mala gestió va dur a la civilització mesopotàmica al col·lapse i la decadència. I avui és tot el planeta que s'aboca a una crisi de resultats incerts i terribles. Però l'aigua, i això no hem d'oblidar-ho, és sobretot un element natural imprescindible per a la vida. Les alteracions que els seus cicles naturals tenen, no ens surten ni ens sortiran gratis.

Un dels punts de partença de la polèmica sobre el PHN són els conceptes de "conca excedentària" i "conca deficitària". Com deia el pensador alemany Víctor Klemperer, les paraules poden ser com a petites dosis d'arsènic. Les paraules no són innocents, i en aquest cas no responen a cap "objectivitat científica". Els termes "excedentària" i "deficitària" estan plantejant un suposat problema, al temps que ja n'avancen la solució. Si hi ha llocs amb excedents, allò normal seria dur-los allà on hi ha déficits. Fins aquí el raonament és correcte. Però, com defensa una gran part de la comunitat científica del país, té un punt de partença fals. Pedro Arrojo, catedràtic d'Economia de la Universitat de Saragossa i destacat membre de les plataformes antitransvasament, ho ha explicat d'una forma contundent i amb una important dosi de bon humor. Si, referint-nos a l'aigua, utilitzem el terme "dèficit hídric" i a partir d'aquest justifi-

quem una política de transvasaments entre regions amb "riqueses" hídriques diferenciades, ens podem trobar amb la paradoxa que un territori reclami el "transvasament" de terra fèrtil des de regions més privilegiades per la natura, al·ludint a un suposat "dèficit agronòmic" o, duent l'argument al paroxisme, els hotelers de la cornisa cantàbrica podrien reclamar un "transvasament calòric" des de les més afavorides terres mediterrànies. Bromes a part, el que Pedro Arrojo vol fer entendre als partidaris de la política de ciment i transvasaments és que els trets que constitueixen un determinat ecosistema no poden ser modificats i forçats sense provocar desfetes ambientals greus i potser irreparables. Quan els membres de les plataformes antitransvasament diuen que el delta de l'Ebre corre greu perill de desaparèixer i que darrere seu hi poden anar milers d'economies familiars de les comarques que l'envolten, no exageren. Això ja ha esdevingut abans a d'altres contrades. El cas del mar d'Aral, entre el Kazajstan i el Uzbekistan, és un cas extrem i terrible del que una política hidrològica de total manca de respecte a la natura pot suposar. El mar d'Aral, arran d'uns importants transvasaments dels rius que l'alimentaven per destinar l'aigua a regadius, va veure reduir la seva superfície a una cinquena part. La ciutat de Muynak, abans important port pescador amb una gran indústria de conserves que donava feina a 10.000 pescadors i a 60.000 dels seus habitants, va quedar a 30 km de la costa. Vint-i-quatre espècies de peixos han desaparegut. La sal i els contaminants dipositats en l'erm que ara és gran part de l'antic mar són duts pels vents fins als camps de regadiu propers, en una sort de venjança natural, contaminant-los. Per la mateixa raó, els càncers, les malformacions, les malalties respiratòries i oculars han augmentat espectacularment. A la desfeta ecològica ha seguit l'econòmica i la sanitària.

Embassaments i transvasaments són infraestructures amb un fort impacte ambiental. A les terres de conreu que

queden sota les aigües, ja de per si una important pèrdua, hi hem de sumar la desaparició de boscos, l'extinció d'espècies animals i l'aïllament d'altres, i un empobriment generalitzat de la biodiversitat de la zona. Riu avall els efectes son també demolidors: disminució del cabal, mort de peixos, desaparició de la rica vegetació de ribera, salinització dels deltes i dels aqüífers per intrusió marina, i progressiva desaparició de les zones humides que envolten les desembocadures i que són, a més a més d'importants reserves animals i vegetals, una font de riquesa per a les poblacions que hi viuen (arròs, viviers de musclos i llagostins, pesca de costa, etc.).

No és d'estranyar que al voltant del reclam d'una "nova cultura de l'aigua" s'hagin aplegat ecologistes, pagesos, científics, organitzacions sindicals i socials, partits polítics, els guix de les poblacions de les comarques i comunitats afectades i milers de ciutadans sensibilitzats per un dels majors despropòsits socioambientals que ha patit aquest país en els darrers vint-i-cinc anys. Cal una nova cultura de l'aigua que, partint del respecte a les peculiaritats climàtiques i físiques de cada regió, estableixi els criteris de l'estructura socioeconòmica possible i sostenible. Que posi per davant l'estalvi i el reciclatge enfront del malbaratament

constant dels models de gestió imperants actualment. Que tingui en compte que l'aigua és, com qualsevol element de la natura, finit i que no podem generar expectatives d'un ús i abús il·limitat (la imatge de camps de golf enmig dels paratges semidesèrtics de la Costa del Sol és, crec, prou eloqüent).

El PHN del govern del PP pretenia un ús més racional de l'aigua i situava curiosament elements de solidaritat i reequilibri territorial. A molts això ens fa riure, sobretot quan veiem que les diferències socials i econòmiques no fan més que augmentar. Però el cert és que no hi ha res de solidari a destruir l'economia de regions que tenen en l'aigua la seva única font de vida, per poder fer més extenses zones de regadiu ja de per si excessivament grans i omplir les piscines o regar els camps de golf de zones turístiques que ja estan a un pas de la saturació i, conseqüentment, de la poca qualitat. Per tant, un nou PH hauria de tenir en compte que l'aigua -com l'aire, la terra o els boscos- són elements vius al quals cal respectar. El que està en joc és molt important. Gestionar bé l'aigua i fer-ho en pau amb la natura podrà garantir la continuació de la vida al planeta i una existència pacífica a les futures generacions humanes. ■

RAÜL VALLS

Record d'un dia d'hivern (*)

Avui farà fred. De totes maneres, la temperatura no baixa de 5 graus. Fa un dia que, no sé per què, m'ha recordat el temps, ja un bon xic llunyà, de quan duia a pasturar les ovelles de casa en dies semblants a aquest.

Fa un fred sec, te'l sents als peus i les mans s'arruguen, et xiulen les orelles... gairebé no fa vent, però el sol, en el recés, escalfa. Serà per això que he recordat l'anar a engegar les ovelles i que buscava els darreres de per allà el Mas Vell?

Era al matí i m'hi trobava bé, assegut al mig del bosc, allà on hi havia jaç de suro ressec de la tramuntana, entre els brucs i romanins, amb un solet que feia reviure, jo que tant de fred patia, sobretot als peus!

És ben cert que fins al migdia el fred de peus no se me n'anava, i després, quan no m'hauria mogut, m'havia d'aixecar i anar cap a casa a dinar, o si menjava al bosc, obrir el sarró i preparar-me una mica de pa amb botifarra si ja havien mort el porc, o sinó, alguna arengada o sardina de llauna acompanyades d'un tragueta de vi de Lloret, batejat, això sí, de les vinyes de Roca Grossa que ens fèiem nosaltres mateixos dels raïms que hi anàvem a buscar. Tant en un cas com en l'altre, després havia de baixar cap al pla, on la tramuntana hi feia de les seves, i altra vegada fred a la cara, mans i peus, a dur les ovelles al camp on s'havien arrencat els naps i que sempre hi quedava força herba, que menjaven amb delit i que les omplia de seguida, i tot això abans que comencés a baixar massa el sol i a caure

la rosada, que llavors s'havia d'anar cap al corral per treure els xais a mamar, abans de l'entrada de fosc.

Per cert, que era una cosa molt bonica de veure, les mares cridaven els xais, fent: be, be... i hi anaven corrents i els petits contestaven igual, però amb una veu més fina, com de nen, i quan es produïa la trobada, es flairaven el morro sense arribar a tocar-se'l, ja que amb l'alè en tenen prou per reconèixer-se; els petits, cop de morro ve, cop de morro va, buscant el braguer i engantxant-se a les mamelles i xuclant, mentre la mare li flaira el cul i ell remena la cua... Amb tot això, la mare remuga plena de goig i satisfacció.

És en aquest moment que té lloc el prodigi de la simbiosi mare-fill, traduït en un silenci i calma totals que transmeten pau i serenor a tot l'entorn.

Després, saps que ovelles i xais, sense pressa, però indefectiblement, enfilaran el camí del corral i a tu mateix només et resta tancar la porta amb pany i forrellat i anar cap a dins de la casa, a la cuina, on ja hi havia un bon foc que la mare havia encès amb bruc i que ja feia caliu per fer-hi la torrada, que després sucaria amb tomata de les penjades a l'entrada..., hi posaria un bon raig d'oli i, acompanyat de la tebior del foc, em serviria de berenar. Per a més tard, restava anar a munyir les vaques, però això ja és una altra història... ■

JOSEP FONT I CABALLÉ

(*) Narració breu escrita el 10 de gener del 1973 i referida als anys 40.

Utilització del camp d'aviació de Vidreres a la Guerra Civil 1936-1939 (*)

Aquest camp va ser utilitzat per primera vegada el 29 de març de 1938 quan va arribar-hi, procedent d'Almodóvar del Campo (Ciudad Real), la "2a escuadrilla del Grupo 30 de Natachas", integrada per dotze avions sota el comandament del capità José Sánchez Calvo, que la va manar de l'1 de setembre de 1937 fins a l'1 de juliol de 1938.

Aquesta esquadra havia estat en aquest camp durant cinc dies i procedia de Liria (València). El trasllat s'efectuà en 4 hores i 11 minuts de vol.

L'estada d'aquesta esquadra en el camp va durar fins al 14 d'abril de 1938, quan va marxar en direcció a Vic en un vol de 40 minuts. Durant la seva estada en el camp es va donar de baixa l'avió núm. 2078, que va ser destruït per un bombarder aquest mateix dia. En l'acta de trasllats d'aquesta "escuadrilla" se cita la baixa d'aquest avió però no de personal.

Durant la seva estada i sempre basant-se en les dades estadístiques de l'esquadra, no va enlairar-se ni va aterrar cap altre aparell fins el dia 14 d'abril.

El 25 de desembre de 1937 aquesta esquadra tenia el següent material i personal: 10 avions, 16 pilots, 5 observadors, 11 bombarders, 1 fotògraf, 15 mecànics, 1 muntador, 10 armers, 2 electricistes, 1 mecànic d'instruments de bord, 1 servei de paracaigudes, 1 informador, 2 sanitaris, 2 de personal auxiliar i 30 de tropa. En total, 108 persones.

Des del 25 de desembre de 1937 fins el 14 de març de 1938, les actes de l'esquadra no esmenten cap baixa de personal, per tant, cal suposar que continuarien essent els mateixos, tret de baixes per malalties o permisos.

Com a curiositat, comentar que el sargent José Gómez Gómez, pilot de la 3a esquadra del mateix Grup que va ser traslladat a la 2a esquadra a finals de setembre de 1938, no diu res sobre un viatge al citat camp en el seu quadern de navegació, però esmenta el camp de Vidreres en un resum que ell mateix fa sobre la seva actuació durant la guerra. Només hi ha la possibilitat que durant la prova de l'avió RZ-02, que efectua el 20 d'octubre de 1938, fes alguna presa en el citat camp. El vol va durar 29 minuts i l'acompanyava Manuel Ruiz Medina, ametrallador-bombarder.

Quant a l'ús del camp per part d'avions tipus Katiuska, per les dimensions del mateix bé podia haver estat utilitzat, però fins al present no tinc dades sobre el tema.

Llegint uns articles de l'historiador aeronàutic Jesús

Salas Larrazabal, he pogut localitzar els noms d'alguns pilots observadors i ametralladors-bombarders que pertanyien a la "2a escuadrilla de Natachas".

Naturalment, tots ells amb certes reserves, ja que entre l'habitual "desorganització" d'una guerra -ordres, contraordres, pèrdua de papers- i els anys transcorreguts, pot donar lloc a errors i oblit.

Per exemple, en la relació que després detallaré no cita els ametralladors-bombarders Garcia Moraleda i Cava Naranjo que devien formar part de l'esquadra donat que van morir en acció de guerra, el primer sobre Concut el 4 de gener de 1938 i el segon a Teruel el dia 6 del mateix mes. Per contra, pot haver-hi hagut augment o disminució de plantilla atès que en les dades que es donen del conjunt de l'esquadra se citen 5 observadors i 11 bombarders i en la llista que dono seguidament només hi ha 3 observadors i 9 bombarders.

Pilots

Tinent Enrique Cabello Jiménez
Tinent Arcadio Santos Sánchez
Tinent Diego Sánchez López
Sergent Manuel Gisbert Talens
Sergent Mamés Guillén Sánchez
Sergent José García Migallón
Sergent Héctor de Diego Ortega
Sergent Francisco Palma Palma
Sergent Isidoro Nájera Montejo
Sergent E. Gutiérrez Ramírez
Sergent Antonio Nicolás Ros
Sergent Isidoro García Peña

Observadors

Tinent Teo Garrote Palomares
Tinent José Barberá Rocamora
Tinent Joaquín López Arenas

Ametralladors-bombarders

Tinent Basilio García Moraleda (+)
Sergent Angel Luesma Asticola
Sergent Domingo Aguirre López
Sergent Benjamín Alcañiz Fernández
Sergent Francisco Muñoz Campos
Sergent Francisco Capelo Villaplana
Sergent Emilio Martín Delgado
Sergent Miguel Cava Naranjo (+)

(+) Morts els primers dies del mes de gener de 1938.

En el butlletí d'ADAR (Associació d'Aviadors de la República) núm. 33-34 "Alas Gloriosas", a la pàgina 24, s'esmenta l'arribada de la "2a escuadrilla de Natachas" al camp de Vidreres sense precisar la data i diu textualment: "Dies després es trasllada tota l'esquadra a Liria i posteriorment a Vidreres. En aquest camp de nova construcció i que encara no s'ha acabat, la 2a escuadra pateix diversos bombardejos. En un d'ells, quan els avions estaven començant a rodar pel camp per efectuar l'enlairament, procedent del mar, va aparèixer una escuadra de Saviolas que, donant dues passades, incendià una cisterna plena de gasolina, morint dos treballadors que estaven acabant les obres del camp i la dolorosa pèrdua d'un excel·lent mecànic: Font, cunyat del cap d'esquadra. Diversos avions van rebre impactes encara que no prou com perquè, només acabar el bombardeig, s'enlaïressin seguint l'exemple de Sánchez Calvo per realitzar el servei assenyalat aquell dia". Aquest text està signat per Basilio García Moraleda. Com es pot comprovar, coincideix en allò dels "diversos bombardejos", en els treballadors morts, en l'incendi de la

cisterna i que després només van enlairar-se nou avions perquè, segurament, durant el bombardeig van enlairar-se dos més, que, junt amb el donat de baixa segons l'acta, fan un total de 12 avions.

El més interessant és que també ens diu el nom del mecànic mort i del qual no teníem cap notícia, mentre que vostès citen tres baixes militars que en l'acta tampoc no s'esmenten.

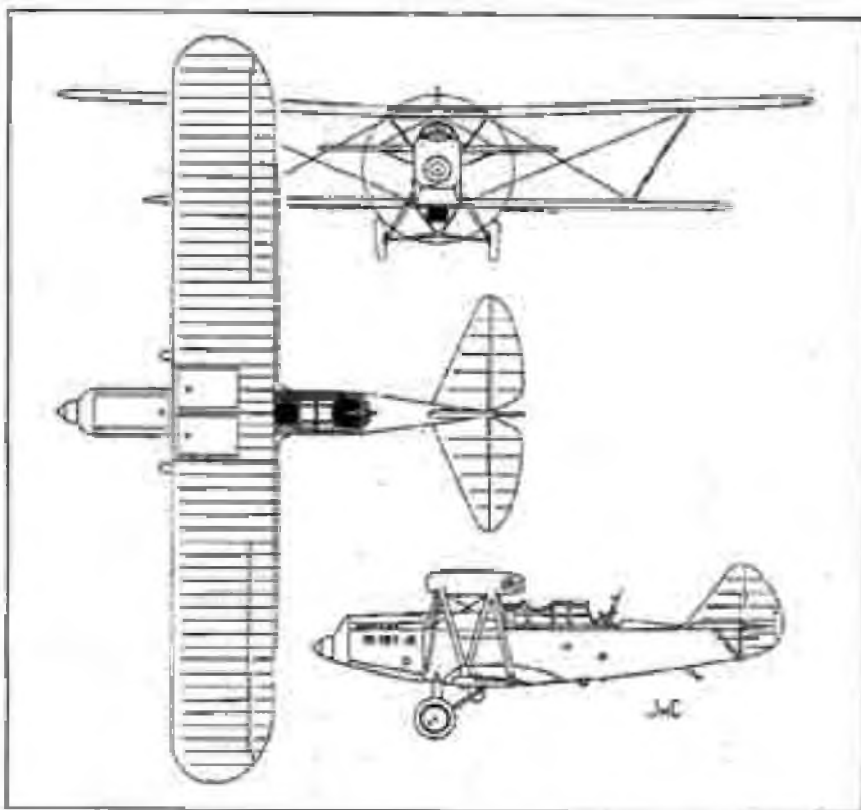
Fins aquí totes les dades que he pogut recollir en la documentació i llibres que tinc a la meva disposició. Si trobo quelcom més, cosa que dubto, els hi notificaré. ■

JOSÉ SANCHÍS I SELVA

(* Escrit tramés pel veí de Barcelona José Sanchís i Selva arran de la publicació en el número 11 de la revista EL REC CLAR de l'especial sobre "El camp d'aviació de Vidreres -Guerra Civil 1936-1939", elaborat per Josep Font i Caballé, Ramon Garriga i Ribas i Josep Llobet i Camps.

Esquema i dades tècniques del model Polikarpov, RZ "Natacha".

Acta de la "2a escuadrilla de Natachas".

POLIKARPOV, R-Z "Natacha"

CARACTERÍSTICAS:

Envergadura	15,20 Mts.	Velocidad máxima	290 Km/h.
Largo	9,72 Mts.	Velocidad de crucero	220 Km/h.
Altura	3,45 Mts.	Velocidad de aterrizaje	110 Km/h.
Superficie alar	42,52 Mts ²	Velocidad de despegue	110 Km/h.
Carga alar	82,30 Kg/m ²	Autonomía de vuelo	1.000 Kms.
Peso en vacío	2.007 Kgs.	Techo máximo	7.500 Mts.
Peso en carga	3.200 Kgs.	Subida a 4.000 mts. en 15 min. 24 seg.	

Motor de 12 cilindros en V a 60° de potencia 755 CV.

Escala: 1:120 mm.

Fe d'errades

En el número 12 de EL REC CLAR no hi figurava l'autor del reportatge fotogràfic sobre la Cavalcada dels Reis d'Orient publicat en la darrera pàgina de la revista. Corregim ara aquesta involuntària errada informant-vos que les esmentades instantànies són de Foto Estudi Albert de Vidreres.

La hipertensió arterial

La hipertensió arterial (HTA) és una de les malalties cròniques de major prevalença a Espanya i al món. Es creu que afecta a més del 30% de la població i es pot manifestar a qualsevol edat. Se l'ha relacionada com a responsable de molts processos cardiovasculars i de mort prematura. Com totes les malalties cròniques, el seu inici és suau, lent i sense signes acompanyants.

Quan tenim hipertensió arterial?

Per arribar al diagnòstic d'una malaltia hem de mesurar sempre unes xifres que s'han tret de l'observació de tota la població atesa. Això ens dona uns paràmetres de normalitat, perquè aquella xifra és la més comuna, o de patològic, perquè surt del que és habitual. Després, els especialistes en la matèria acaben de definir quins són els valors normals i quins no.

En aquest cas, l'OMS (Organització Mundial de la Salut) ha definit com a hipertensos a tots aquells homes o dones, joves o vells que tenen una tensió arterial sistòlica o màxima per sobre de 140 (14 com diem vulgarment) i/o una mínima o tensió arterial diastòlica per sobre de 90 (9).

Aquests són uns conceptes que es van renovant constantment. Possiblement, dintre poc temps parlarem de valors molt més estrictes. Moltes vegades sentim a les consultes com pacients d'edat avançada ens comenten que se'ls havia dit que era normal que la tensió arterial augmentés amb els anys i que per tant es podien considerar com a normals uns valors diferents als que hem exposat. Haig d'insistir que aquest concepte és erroni, perquè, si bé és cert que la tensió arterial puja amb l'edat, també és cert que aquesta gent gran són els que tenen més risc de patir una malaltia greu derivada de la seva hipertensió.

Quan em prenc la pressió a casa o a la farmàcia no em surt igual!

Prendre la tensió arterial precisa d'una tècnica acurada i concreta si volem arribar a un diagnòstic correcte, perquè la tensió arterial varia fàcilment al llarg del dia depenent de moltes circumstàncies, tant si són personals com ambientals. Per aquest motiu hem de prendre la pressió un mínim de tres vegades, i en condicions diferents, si volem fer el diagnòstic d'hipertensió correctament.

Una situació molt diferent és fer el seguiment de la malaltia quan ja s'ha fet el diagnòstic. Es pot prendre tant a casa com en un altre lloc en condicions adequades. ▶

Actualment, els aparells més utilitzats són els de mercuri. No obstant, s'està treballant amb models digitals i electrònics per al control de la hipertensió, ja que d'aquí a dos anys s'han de retirar tots els aparells de mesura i precisió que portin mercuri, a causa de la seva gran capacitat de contaminació ambiental.

Complicacions de la hipertensió arterial

Ja hem dit que s'ha relacionat la hipertensió arterial amb molts processos cardiovasculars com l'infart de miocardi, angina de pit, hemorràgia cerebral o feridura i també les malalties arterials perifèriques sobretot a les cames, demència, alteracions renals i de la retina. Afecta al sistema arterial en general i els òrgans més afectats són el cor, el cervell, els ulls i els ronyons.

Tots aquests òrgans es veuen terriblement perjudicats quan a més de la hipertensió arterial hi ha colesterol, sucre o s'és fumador.

Es pot evitar?

Creiem que la malaltia pot tenir uns factors hereditaris o genètics que poden predisposar a certes persones de patir-la. Actualment, en l'estudi del genoma humà s'està treballant per poder modificar els gens responsables d'algunes de les malalties cròniques conegudes.

També sabem que hi ha factors dietètics i ambientals responsables d'aquest procés, i aquests sí que són susceptibles de correcció i modificació.

Hem d'insistir un cop més en el concepte de dieta sana, adequada i equilibrada amb hàbits saludables, perquè no hi ha cap símptoma específic que ens faci pensar que som hipertensos.

Hi ha unes mesures que recomanem a tota la població i de manera molt més rigorosa a tots aquells que ja patei-

xen hipertensió arterial o tenen algun familiar directe que la pateix. Les expliquem ara mateix:

- Perdre pes, per als qui són obesos.
- Fer un xic d'exercici físic de manera regular.
- Reduir el consum d'alcohol.
- Deixar de fumar.
- Reduir la ingesta de sal. Encara que actualment està en discussió l'efecte de la sal, continua essent recomanable la seva limitació. Si es produeix una malaltia cardiovascular serem molt més estrictes. Hi ha molts condiments que poden millorar el gust i arribar a suplir la sal com l'all, ceba, pebre, llorer, farigola, romaní, julivert, menta, fonoll, clau, nou moscada, comí, orenga...

Certes substàncies com la regalèsia, ginseng (estimulant), cocaïna o tòxics com el plom i el tal·li i també alguns medicaments com els anticonceptius hormonals, antiinflamatoris, analgèsics (calmants), descongestius nasals o l'eritropoetina (substància molt usada en el dopatge d'atletes) poden provocar a la llarga una hipertensió arterial.

Tractament de la hipertensió arterial

El tractament va dirigit a reduir la mortalitat per malaltia cardiovascular reduint les xifres de tensió arterial i corregint els altres factors de risc involucrats (tabac, sobrepès, colesterol...). S'ha de procurar no arribar a 140 de màxima i/o 90 de mínima.

Malgrat haver-hi molts medicaments eficaços per fer baixar la pressió arterial, no aconseguim resultats satisfactoris perquè molts malalts continuen tenint la tensió arterial alta tot i prendre medicació. Són diversos els factors que influeixen sobre aquest fenomen, bé perquè no prenen la medicació adequadament, se n'obliden o bé per altres factors socials, familiars i laborals que poden provocar desequilibris tensionals.

Jo prenc unes herbes que van molt bé.

Els resultats de qualsevol tractament només els sabrem si portem els controls adequats. Serà en aquests controls quan haurem d'insistir en totes les mesures possibles de tractament per arribar a un registre òptim de les xifres de tensió arterial.

Serveixin aquests conceptes per tenir més consciència d'aquesta malaltia i fer tots els possibles per seguir el tractament correctament. ■

ÀNGEL TEIXIDOR
DOCTOR EN MEDICINA

El tren de les nuves.
(La polvorilla)

L'Argentina indígena

Sempre hem cregut que la població de l'Argentina estava formada per descendents d'uropeus (majoritàriament espanyols i italians) i que els pocs indígenes o amerindis que hi havia a l'època de la conquesta havien desaparegut totalment.

Això és així a l'àrea de Buenos Aires, La Pampa o La Patagònia. Aquí no queden descendents de les tribus que habitaren aquestes zones. Però tot canvia si anem al nord de l'Argentina, la part que fa frontera amb Brasil, Paraguai, Bolívia i Xile.

Avui no parlarem dels "guaranís" que es troben als voltants de les cataractes d'Iguazú, sinó del nord-oest andí argentí, que està format per les províncies de Jujuy, Salta, Tucumàn i Santiago del Estero.

És una regió que conserva restes prehistòriques i era la zona més poblada de l'Argentina abans de l'arribada dels espanyols. Estava sota la influència de l'imperi Inca. La serralada dels Andes és la reina del lloc. És l'única regió de l'Argentina on s'hi poden trobar abundants restes de civilització andina i empremtes del passat colonial. Podem veure esglésies, cabildos (edifici dels governs espanyols). També podem veure cases d'adob i cementiris prehistòrics.

Coneixerem una població indígena que encara es malfia dels habitants que provenen de Buenos Aires, i no diguem dels espanyols, una població que no està totalment integrada a la societat moderna, que creu encara en el poder de "La pachamama" (mare terra), durant el mes d'agost fan un forat a terra on hi dipositen menjar, una població que no acaba de trobar el seu camí, on l'alcoholisme i l'atur provoquen molt de mal.

Viatjar per un país de parla castellana permet tractar tranquil·lament i en profunditat qualsevol tema (l'argentí és un gran conversador, els hi encanta parlar de política).

El nostre viatge

Després d'estar uns dies a les meravelloses i impressionants cataractes d'Iguazú, anem cap a la regió del nord-oest amb un "colectivo", que és el nom que se li dona als autocars, per cert molt ben organitzats, que arriben a qualsevol lloc del país. El servei és molt bo, et donen menjar, cafè, suc... Arribem a la ciutat de Sala la Linda, anomenada així perquè és una ciutat preciosa, neta, on s'hi respira molta tranquil·litat. Té aproximadament 260.000 habitants, va ser fundada l'any 1582 per Hernando de Lerma i conserva multitud de patrimonis de l'època colonial. Aquesta ciutat és eminentment agrícola i la majoria de la població és indígena o mestissa.

Cal visitar el Centre Històric, que es troba ubicat en un edifici molt bonic del segle XVIII, seu de l'antic govern espanyol, "El Cabildo"; l'església de Sant Francesc i Sant Bernard; la catedral, on hi ha les restes de l'heroi de la Independència el general Martín Miguel de Guemes (l'Argentina es va independitzar d'Espanya l'any 1816). Pel fet de ser turistes espanyols, tenies una sensació curiosa i estranya, ja que contínuament trobes referències a la guerra de la Independència (monuments, carrers, places, edificis...). Per a ells va ser una guerra molt cruenta contra els "dolents" espanyols.

Cal pujar al Cerro de San Bernardo, de 1.454 metres d'alçada, on hi ha una vista magnífica de tota la ciutat i la Vall de Lerma.

Per seguir viatjant per aquesta regió és imprescindible

Purmamarca

llogar un cotxe. El problema és que és molt car i que l'assegurança no cobreix ni el robatori, ni l'accident ni rebentar un pneumàtic i la probabilitat que tens de què et passi algun d'aquests incidents és molt alta. La majoria de vegades es circula per carreteres que no estan asfaltades, de "ripio".

Des de Salta és recomanable agafar el "Tren de las nubes", que surt a les 7 del matí i torna a les 10 de la nit. Travessa gorgues, barrancs, cingles impressionants, 21 túnels, 13 viaductes, 31 ponts de ferro... Circula a una altura de vertigen i per guanyar alçada no funciona com els cremalleres europeus, sinó que funciona tipus zig-zag, ha de tornar enrere per agafar un altre tros de via. El tren va des dels 1.000 metres de Salta fins els 4.130 metres de la Polvorilla, el viaducte més alt. Com podeu imaginar, les vistes són impressionants. Atenció perquè només funciona els dissabtes i els bitllets, que costen 100 dòlars per persona, s'han de reservar amb molta anticipació.

El mateix recorregut que fa aquest tren el pots fer amb un cotxe, cal passar per una carretera sense asfaltar, polsosa, amb uns estimberis impressionants però, a la vegada, molt interessant perquè trobes cactus altíssims i un "cerro" que l'aigua, el vent i la pluja li han donat unes formes impactants, i si aquí hi afegim els diferents colors de les roques i terres a causa dels minerals (negres, ocres, grisos, vermells, verds...) podem afirmar que ens trobem davant d'una autèntica meravella, per a nosaltres el principal atractiu d'aquesta regió.

Ens parem en unes runes precolombines, Santa Rosa de Tatil i unes hores després arribem a San Antonio de los Cobres, que es troba situat a 3.700 metres d'alçada, de manera que quan arribem patim el mal de les altures "apunamiento" i ens fan una infusió de coca per curar-nos.

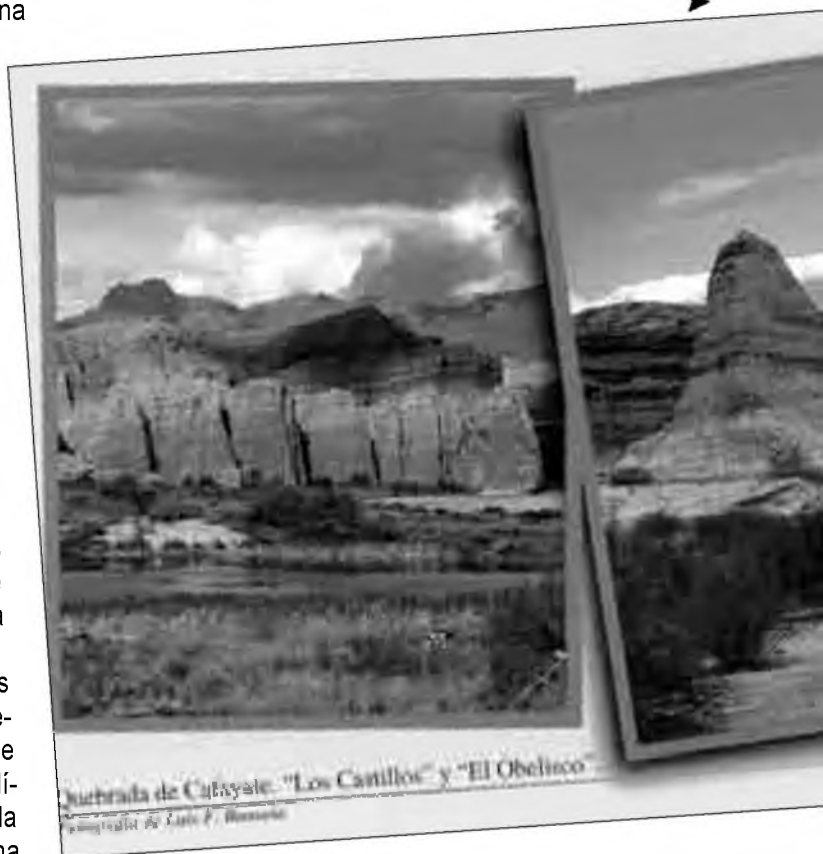
Els habitants d'aquesta regió són molt religiosos i es poden trobar moltes petites ermites al cantó de la carretera i també pilons d'ampolles plenes d'aigua, algun tros de pneumàtic..., que resulta que són ofrenes a una santa indígena patrona dels camioners (sembla ser no reconeguda per l'església catòlica). Era una dona que va travessar una

zona desèrtica amb el seu fill nadó en braços, però durant el recorregut es va morir i el nen es va salvar perquè va poder mamar dels seus pits fins que el van trobar.

Tornem a Salta i ens dirigirem ara cap a San Salvador de Jujuy. Passem per l'antiga carretera, que travessa una zona semiselvàtica, plena de boscos i aigua. La ciutat té 200.000 habitants, va ser fundada al 1592 i la creuen dos rius, el Río Grande i el Xibi Xibi. Està envoltada de muntanyes i cingles i cal visitar la Catedral, la plaça Belgrano i el mirador "La Tacita de Plata".

Una de les festes més conegudes és la que se celebra el mes d'agost, és l'"Exodo Jujeno", que commemora que els habitants de la totalitat de la regió, a les ordres del general independentista Belgrano, van abandonar tota la zona però abans ho van cremar tot perquè les tropes espanyoles no trobessin provisions. És curiós veure com, amb fustes, branques i fulles, van construir cabanyes que volen significar les cases i les cremen el dia de la festa. A poca distància podem visitar el Parc Nacional de Calilegua (altiplà i bosc subtropical).

Seguim el nostre viatge cap a les Quebradas de Humahuaca i ens aturem a Purmamarca, un petit poble indígena amb cases fetes d'adob (tova) que ells mateixos es fan amb fang i palla. També hi ha un "mercadillo" preciós on es pot comprar artesanía indígena, una església colonial i un garrofer que té 500 anys. Però el més interessant és el Cerro de los Siete Colores, un turó que té franges de diferents colors (negre, blanc, blau, marró, ocre, malva i blau cel) segons els minerals que el formen. És un plaer indescriptible veure com, coincidint amb la sortida del sol, es pot anar contemplant la il·luminació progressiva del turó.

Quebrada de Calilegua. "Los Castillos" y "El Obelisco"
fotografiat per Luis F. Basso

La Quebrada de Huamahuaca és una de les meravelles naturals d'Argentina, es passa dels 1.200 metres als 3.000, el cel es fa més net i blau, vas circulant al cantó del Río Grande i pots anar observant les gorgues amb diferents tonalitats i formes.

Cal visitar Tilcara (població que sempre ens portarà molts de records) i veure la "Pulcara", fortalises índies emplaçades sobre un turó rodejat de cactus per evitar l'avanç de les tropes espanyoles.

Uns quilòmetres més lluny podem visitar Humahuaca, que té 4.000 habitants. S'hi pot sentir parlar el "Quechua", antiga llengua dels indígenes (A Paraguai, aquesta llengua és idioma cooficial amb el castellà).

La carretera va fins a Bolívia però és sense asfaltar. L'última població és la Quiaca, que té el paisatge típic de la puna (serralada dels Andes, més de 3.000 metres d'alçada i poca vegetació).

No hem parlat del menjar, però cal recordar que la millor carn del món es menja a l'Argentina. En aquesta regió es poden degustar alguns productes típics dels indígenes: carn envoltada amb fulles de blat de moro, "locro", que és carn de porc guisada amb patates i blat de moro, crema de blat de moro i per postres "dulce de leche", que és el postre nacional.

Des de Purmamarca, per la carretera de Rípio que va a Xile per Jarma, passem pel punt més alt de la ruta, 4.080 metres, i anem a visitar Las Salinas Grandes, que són impressionants. Són com un llac però de sal a més de 3.200 metres d'alçada, i com que tot és de color blanc fa por anar més enllà amb el cotxe perquè tens la sensació de que et pots perdre.

L'última part del viatge serà un circuit de tres dies pels Valles Calchaquies i la Quebrada de Cafayate.

Anem des de Salta cap a Cafayate, tornem a veure gorgues i turons al voltant del Río de las Conchas, que també són impressionants i que reben diferents noms al·lusius a les seves formes i colors (Anfiteatre, Gripau, Frare, Obelisc, Castell...). Cal destacar que el seu aspecte varia amb els canvis de llum, segons el moment del dia; cada una és com un quadre diferent dins d'un museu ple d'obres d'art.

Arribem a Cafayate, que és una ciutat molt acollidora i turística i que té un microclima que permet el cultiu dels raïms, de manera que produeixen un vi blanc boníssim anomenat "torrontes".

L'endemà, en direcció a Tucumàn, anem a visitar les Runes de Quilmes, que tenen una pul-

cara molt ben conservada que data de l'any 1000. Els

Sant Antonio de los Cobres.

indis quilmes van resistir durant 130 anys als espanyols, però finalment van ser massacrats. Els últims 2.500 supervivents van ser deportats a Buenos Aires, a més de 2.000 quilòmetres de distància, i només 800 van arribar-hi vius. Aquests 800 van decidir no procrear i extingir-se com a poble. Això passava l'any 1667.

Aquesta història ens va fer posar la pell de gallina. Per cert, la cervesa més popular de l'Argentina es diu Quilmes.

Les Valls Calchaquies es troben a mig camí entre Santiago de Xile i el Virreinat de Lima, el riu Calchequi recorre tota la vall, que és força fèrtil i verda. Cal veure la gorga de Las Flechas, amb les seves formacions geològiques de color vermell fort. També és aconsellable visitar el poble de cachi, molt entrançable.

Després ens enfilarem cap als Andes passant primer pel Parc Nacional de Los Cardanes (el "cadón" és un tipus de cactus que floreix quan ha passat els quaranta anys d'edat, el seu fruit -pascana- és comestible i del tronc en fabriquen tambors i tota mena d'utensilis decoratius). A continuació ens endinsem al Valle Encantado, passant per La Piedra del Molino (3.620 m.) i baixarem per La Cuesta del Obispo. El paisatge és indescriptible, amb una carretera amb molts revolts, és molt fàcil veure flames salvatges. Finalment arribem a Salta satisfets per haver vist i viscut una altra cara de l'Argentina. ■

CARLES PUIG PANOSA

El dejuni i el bacallà

**Al llarg de la història i arreu dels països s'ha fet ús d'una pràctica religiosa de significació misteriosa basada en el dejuni o l'abstinència. Nombrosos pobles de l'antiguitat (egipcis, babilonis, grecs, jueus i romans, entre altres) guiats per algun instint varen considerar el dejuni com un mitjà per detenir les ires incon-
tenibles dels déus, lliurar-se de perills imminents, expiar els seus pecats o aconseguir els favors del cel...**

Entre els musulmans, el ramadà respon a una determinada concepció de la llei moral i del pecat. Es realitza el mes novè del calendari musulmà i consisteix a no prendre aliments ni beguda, a abstenir-se de fumar, de perfumar-se i de les relacions sexuals, durant el dia. El mes s'acaba amb la festa del "trencament del dejuni".

Els cristians, agafant com exemple la retirada al desert de Jesucrist de 40 dies i 40 nits per preparar-se per anar a predicar, varen instituir el dejuni de quaresma, que anava des del dimecres de cendra fins al dissabte sant. A part del dejuni de quaresma se'n varen instituir d'altres: "les quatre tèmpestes", les vigílies... També podia haver-hi indults (gràcia concedida per poder menjar carn uns dies determinats de dejuni) i es consideraven les Butlles (dispensa de l'abstinència de carn per consell del confessor o del metge). Actualment, la prescripció de l'aliment es limita

al dimecres de cendra i al divendres sant.

La cuina de Quaresma ha tingut i encara té molt ressò dins la nostra cultura gastronòmica. Cada vegada hi ha menys persones que realitzen el dejuni però s'ha convertit en un costum que els restaurants serveixin un plat de peix els divendres en el seu menú i que els dies de precepte s'elaborin plats sense carn per als suggeriments del dia.

Un dels ingredients representatius de la cuina de Quaresma és el bacallà. Tant si voleu fer dejuni com si voleu gaudir d'un bon àpat, aprofitarem aquest article per parlar del bacallà:

Quin bacallà hem de comprar?

La primera norma bàsica és que el bacallà estigui en un estat satisfactori de frescor, que no sigui ressec (per anar bé ha d'haver estat conservat en cambra frigorífica). Les millors peces són les de mida superior a 60 cm, grosses, flexibles de carn blanca i tendra. Les peces autèntiques es reconeixen per una línia lateral blanca que va des de les brànquies fins a la cua per sobre de la pell dels lloms grisosos del peix. Segons la recepta que vulguem fer haurem de seleccionar si necessitem lloms de bacallà, o tripa o bacallà esqueixat.

També podeu adquirir el bacallà que es comercialitza congelat i dessalat a punt de sal. El podeu trobar a qualsevol botiga que tingui congelats.

Com s'ha de dessalar?

L'operació de treure tota la sal al bacallà i convertir aquest peix "fòssil" en un peix fresc i sucós constitueix la base per obtenir un bon resultat:

1r.- Esbandiu els trossos de bacallà amb aigua abundant i traieu-ne l'excés de sal. Poseu-lo en remull amb aigua. En qualsevol cas el volum de líquid ha de ser el doble que la quantitat de bacallà. Per qüestions d'higiene cal que el deixeu en remull a la part baixa del frigorífic.

2n.- Pels llocs de bacallà gruixuts: Deixeu-lo 36 hores en remull i canvieu l'aigua cada 12 hores; o bé 24 hores en remull i canvieu l'aigua cada 8 hores. Si els llocs són molt gruixuts, deixeu-los més hores. Si els trossos són molt primers, deixeu-los 16 hores en remull i canvieu l'aigua cada 4 hores. Si el necessiteu i encara és molt salat podeu posar-lo en llet freda un parell d'hores i es dessalarà més de pressa.

- Per dessalar el bacallà esqueixat ràpid: Poseu les tires de bacallà sec i salat sobre la planxa o paella, quan siguin un xic torradetes, retireu-les i esqueixeu-les a filets ben primers. Submergiu-los en aigua abundant i premeu el bacallà amb les mans, canvieu l'aigua i repetiu l'operació fins a obtenir el punt desitjat.

Com s'ha de coure?

El bacallà, com qualsevol altre peix, s'ha de coure amb molta prudència. A més, el fet d'haver estat salat és com si ja hagués sofert una primera cocció, per tant, només cal coure'l fins que sigui calent per dins i les làmines centrals quedin blanquinoses. D'aquesta manera conserva totes les seves essències i suc. Vegem-ne alguns exemples:

- Per fer una truita amb bacallà esqueixat només caldrà escalfar-lo un xic en l'oli abans d'afegir-hi els ous batuts.

- Per coure'l al forn, a uns 200 °, amb 5 o 6 minuts serà suficient.

- Quan el fem amb una salsa només cal saltejar-lo prèviament amb oli i afegir-lo a la salsa abans de servir perquè sigui calent (amb samfaina, a la biscaïna).

- Si el confitem amb oli, el mantindrem cobert d'oli a una temperatura molt i molt baixa durant una llarga estona (l'oli no pot bullir). Un mètode semblant és el que utilitzen molts restaurants: els llocs de bacallà envasats en una bossa al buit, aromatitzats amb alguna herba aromàtica i cuits en aigua a 70 °. Al final de la cocció es retira el bacallà de la bossa, es munta en el plat i es salseja. És la forma que conserva el gust i el seu suc al màxim. ■

La recepta

Aquest plat ja el preparaven els romans. També el trobem als tractats medievals catalans de cuina.

Bacallà amb mel i amanida de panses i pinyons

Ingredients per a 4 persones:

4 llocs de bacallà de 200 gr. cadascun (remull 36 hores), 50 gr. de farina, 1 ou, 1 culleradeta de llevadura en pols, 1 culleradeta de mel de Vidreres, 125 ml. d'aigua, oli per fregir.

Per a l'amanida d'acompanyament: Escarola, enciam fulla de roure, pinyons torrats, panses sense llavors, avellanes per l'oli d'avellana, oli d'oliva i vinagre balsàmic.

Temps d'elaboració:

1 hora perquè pugui la pasta i 40 min. per fer el plat.

Elaboració:

- Confeccioneu la pasta de fregir: En un bol barregeu la farina amb la llevadura (si voleu podeu utilitzar llevat premsat de fleca, l'hauereu de dissoldre amb aigua tèbia) i un xic de sal. En un altre bol barregeu l'ou batut amb la mel i l'aigua, barregeu bé. Ajunteu els dos preparats en un bol i bateu. Tapeu i deixeu reposar una hora.

- Prepareu l'oli d'avellana: Aixafeu les avellanes en un morter, afegiu-hi l'oli d'oliva i remeneu-ho bé. Deixeu-ho macerar.

- Escorreu el bacallà i traieu-li les espines. Talleu-lo a dauets.

- Prepareu l'amanida: Barregeu els diferents tipus d'enciam en un perol, afegiu els fruits secs, saleu i amaniu amb l'oli i el vinagre balsàmic. Remeneu i munteu en els plats que servireu.

- Poseu una paella al foc amb tres dits d'oli. Passeu els daus de bacallà per la pasta de fregir. Quan l'oli estigui ben calent (190°) tireu-hi els daus fins que es daurin. Retireu amb l'escumadora i reserveu sobre paper absorbent.

- Disposeu el bacallà sobre el plat al costat de l'amanida i ja ho podeu servir. Bon profit!

ROSA CULLELL

Reproducció d'una acció de la Societat Casino "la Unió" de Vidreres adquirida per Joaquim Farriol i que correspon a l'emissió de títols aprovada per aquesta Societat el 29 de novembre de 1894.

Reproducció del salvoconduit que el 8 de maig de 1947 el Govern Civil va facilitar al veí de Vidreres Francesc Julià Margarit per poder sortir de Catalunya per resoldre afers particulars. En aquest salvoconduit, vàlid pel termini d'un mes, es demanava a les autoritats que donessin facilitats al portador del document perquè pogués realitzar el viatge que tenia previst fer.

A la fotografia de V. Fragnoli, una colla de vidrerenca i vidrerenques, alguns disfressats, al voltant de les peroles del Ranxo el dimarts de Carnaval de l'any 1933 (Foto: Col·lecció Elena Babot).

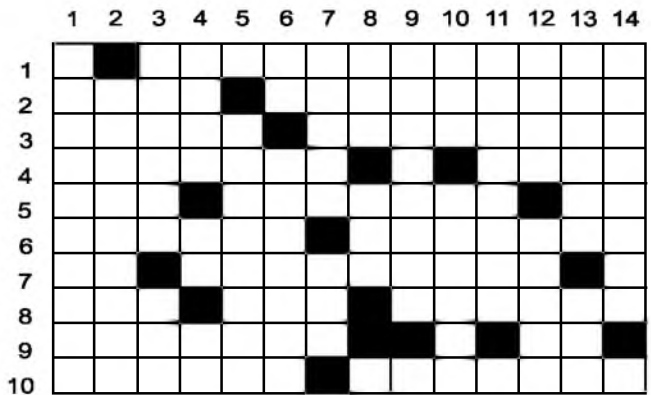
Instantània d'una partida de cartes de l'any 1928 al cafè Can Mogas, que es trobava al començament del carrer Barcelona, des de la Plaça, en l'actual número 3. A la fotografia, d'esquerra a dreta, drets: Maria Rovira, Farriol Casals i Martí Oliveras; i asseguts: Batista Pascual, Josep Surós, Rafel Jordà i Joaquim Borrell (Foto: Col·lecció Marina Surós).

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- La romana de Vidreres que més valor té. No n'hi ha hagut per posar-se al front del Casino. 2- Hom l'anomena, impròpiament, "foie-gras", al revés. Fa referència a l'acció d'assenyalar com a culpable. 3- L'embadaliment les fa caure a més d'un, al revés. Podem dir, i diem, que en el nostre terme no hi ha cap camí que ho sigui veritablement. 4- Llossaré amb acer, al revés. Sigla del cardinal que, a Vidreres, ens cau cap a Montseny. Una eina mal emprada. 5- Moral muda. Escriptor alemany del segle XVIII que va escriure: "On hi ha infantesa, hi ha amor". Albí mut. 6- Remou amb la pala gra, taps, etc. Planxar lleugerament la roba, a l'invés. 7- Article personal d'ús femení, al revés. Coral que interpretà (en el 40è aniversari del col·legi Sant Iscle) l'Himne a Vidreres dels mestres Rigau i Viñals. La més fina del Casino. 8- Llista d'una colla de treballadors. Fan el mut. Desena, a la biorxa. 9- Danys o desperfectes en un vehicle. Llatina. El seny n'és un de raó. 10- Allò que constitueix un tot no divisible en parts, al revés. Si podem recuperar els carrers per a ells i els seus jocs tindrem la mida de la força...

VERTICALS: 1- Es formà una Junta Rectora per no deixar així el Casino. 2- Raça de gos, gran nedador i molt intel·ligent, sensible i fidel. 3- A d'això regalat no li mires el dentat. Extens, dilatat. 4- Raïm despulat dels grans, de baix a dalt. Caggirada virtut teològica. Necessiten un dia per fer el diari. 5- Sigla del cardinal amb estrella. Va tenir "il·luminacions" sobre la història i la humanitat. 6- Dama manca. Restringiu, limiteu. 7- Pertanyent a les vaques, al revés. Ocells. 8- Duet. Espinavessa. Una entre mil. 9- Arrasada, aterrida. Nitrogen. 10- Surten al mig del patatar per fer guaita. Estenosi congènita, més o menys pronunciada de l'anell prepuccial, al revés. 11- Estri, eina. Preposició. 12- L'ocell ha fugit de l'aurora. Un llacuna sense ribes o marges. 13- No contret per obligacions o deures, de baix a dalt. Cardinal de cap a la banda de Llagostera. 14- Malaltia que afecta a uns 250 vidrerencs/ques, cap amunt. L'última de Vidreres.

GIRALT

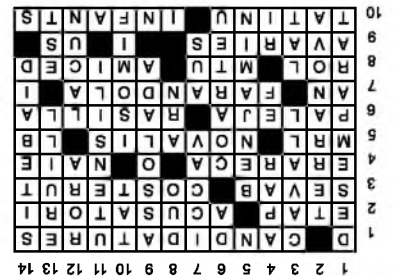
Sopa de lletres

Hi heu de trobar les capitals de les següents comarques: Alt Camp, Anoia, Bages, Baix Camp, Baix Ebre, Cerdanya, Conca de Barberà, Garrotxa, Montsià, Noguera, Osona, Pallars Jussà, Pallars Sobirà, Priorat, Segarra, Segrià, Terra Alta i Urgell. I, amb les lletres escadusseres, poder llegir una frase feta sinònima de no anar pel bon camí.

Frases fetes: ANAR PER MAL CAMÍ.
 Segarra, Lleida; Terra Alta, Gadesa; Urgell, Tarrega.
 Segrià, Terra Alta, Gadesa; Urgell, Tarrega.
 Jussà, Temp; Pallars Sobirà, Sort; Priorat, Falsset; Segarra, Cervera;
 Jussà, Temp; Pallars Sobirà, Sort; Priorat, Falsset; Segarra, Cervera;
 rotxa, Olot; Montsià, Amposta; Noguera, Balaguer; Osona, Vic; Pallars
 Ebre, Tortosa; Cerdanya, Puigcerdà; Conca de Barberà, Montblanc; Gar-
 Alt Camp, Valles; Anoia, Igualada; Bages, Manresa; Baix Camp, Reus; Baix

Sopa de lletres

Fem poble tot entretenint-nos

Solucions

UN MAL TRUC DE MÀGIA © GILLY BELL 2004

Ranxo 2001

Fotos: La Fotografia

Introducció

El que llegireu a partir d'ara vol ser una aproximació a la immigració i la interculturalitat, per tal de trencar barreres i prejudicis enfront les persones estrangeres que viuen al nostre país i, més concretament, al nostre poble.

El fenomen migratori a Catalunya no és nou dels nostres dies.. En l'actualitat, les persones que arriben, majoritàriament provenen del nord i oest d'Àfrica, i arriben en condicions deplorables empeses per la recerca d'una vida millor. Ara, com abans, es creen recels i visions equivocades que desemboquen en una visió parcial d'una realitat i d'una cultura que s'integra, inevitablement, en els nostres costums.

A Vidreres, d'uns anys ençà, s'ha instal·lat un col·lectiu d'immigrants que provenen, majoritàriament, de l'Àfrica subsahariana: Gàmbia i Senegal. Aquestes persones, que mica en mica s'integren al poble i a les seves activitats, ens permeten conèixer una altra realitat: la dels països d'on vénen, amb les seves misèries, mancances i pobreses; la de la seva cultura i creences; i a més a més, la realitat dura que els toca de viure un cop han arribat aquí: la clandestinitat, la manca de feina i els pocs recursos econòmics, la persecució i recel policial i institucional, la nova llei d'estrangeria, l'explotació laboral, els habitatges indignes, la marginació social i exclusió, la desigualtat d'oportunitats, i un reguitzell d'actituds i fets que atempten directament contra la Declaració Universal dels Drets Humans.

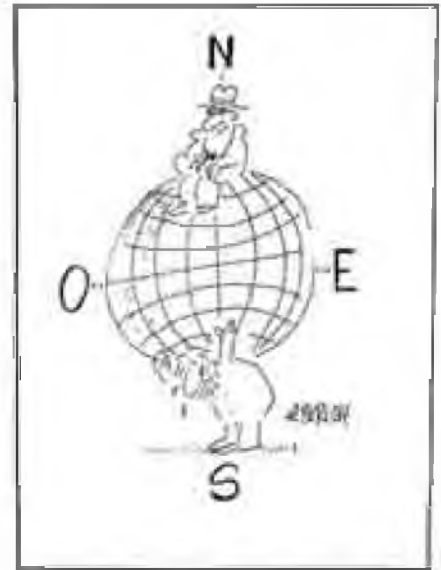
Interculturalitza't!
 El teu Crist
 el teu cotxe
 la teva pizz

Un viatge molt car

La globalització econòmica de les últimes quatre dècades ha provocat una mobilitat de tots els factors productius, fins i tot la mà d'obra, motiu a través del qual s'ha originat una expansió i generalització de les migracions internacionals, el treball es mundialitza. Podem parlar per tant d'un flux migratori important. Les xifres augmenten però ni de bon tros es poden comparar amb els emigrants catalans residents arreu del món. Catalunya es troba entre els països que tenen menys de dos estrangers per cada cent habitants, juntament amb Portugal, Itàlia o Finlàndia. En definitiva, del conjunt d'emigrants desplaçats fora dels seus països d'origen a tot el món, només el 20% aproximadament resideix a països europeus.

Convé recordar aquestes dades quan ens enfrontem amb discursos que emfasitzen la suposada "allau" d'immigrants i insisteixen en què la xenofòbia està lligada amb un suposat llindar de tolerància en relació amb el nombre d'estrangers; si això fos així, les manifestacions d'intolerància serien molt superiors a Suïssa i a Luxemburg de les que tenen lloc, per exemple, a França o al Regne Unit. No obstant això, l'evidència no confirma aquests supòsits.

És, per tant, sense fonament pensar que els fluxos migratoris recollits en xifres numèriques comporten unes pèrdues per a Catalunya. Si pensem que tota aquesta gent emigra del seu país per colonitzar-ne un altre anem ben equivocats. Els seus objectius són diversos, perquè no tothom deixa el seu país pels mateixos motius. No és el mateix anar a estudiar, que haver d'emigrar per cercar un treball millor. No podem anivellar una persona que marxa per gust i una altra que surt del seu país per necessitat. Igual que no és el mateix un negre americà que un negre senegalès. I ens preguntem quina és la diferència? Bé, la clau està a classificar aquella persona. Per això cal que ens preguntem: aquesta espècie humana universal està emmarcada dins uns motlles econòmics? Que trist queda haver de discriminar una persona pel seu poder adquisitiu, deixant de banda la diversitat cultural que aporta! Perquè com tots sabem no és el mateix un negre-americà jugador del Casademont Girona, que un negre-senegalès de Vidreres.

JUSTICÍCIA I PAU. El Tercer Món també és cosa teva

“...gairebé tothom accepta com un fet positiu la presència de xeics i potenciats àrabs entre la jet set de la costa, o fins i tot les revistes “del cor” competeixen entre elles per publicar exclusives sobre la vida luxosa d’alguns traficants de drogues o d’armes... En canvi, ens molesta que hi hagi un grup musical bolivià o uns saltimbanquis africans a la Rambla, mentre paguem per anar a escoltar un concert de l’ídol negre de moda o per veure actuar el futbolista llatinoamericà de torn”.

MASLLORENS, Àlex. (1995). Informe sobre la immigració. Deriva Editorial. Barcelona.

La raça? Quina raça?

Després de classificar les plantes, els naturalistes (al segle XVI) van classificar els animals en espècies i en subespècies. Les van anomenar races.

Al mateix temps, Europa descobria regions inexplorades i llocs desconeguts. I els europeus es van sorprendre davant la diversitat de tipus humans. Llavors també es van decidir a dividir la humanitat en races. Es va atribuir un color a cada raça: negre, blanc, groc,... i diversos tipus a cada color. Les classificacions es van anar succeint, però cap era prou satisfactòria.

Els progressos científics van aportar canvis permanents en la definició de la paraula "raça". Avui en dia, els estudiosos de la genètica han arribat a la conclusió que aquesta paraula ja no vol dir res.

t z a , t !

El racisme

Gens còmodes pels descobriments de la biologia, els editors de diccionaris preferien substituir la paraula "raça" per una altra que definís la infinita diversitat de cada grup humà. Però com suprimir-la si d'ella se'n deriva la paraula "racisme"?

"El racisme segueix sempre camins diversos però sempre progressius. Comença amb simples paraules que es diuen, després avança amb frases que es diuen, després avança amb frases que es repeteixen o lleis que s'escriuen. Es consolida amb marques a les parets, a la roba, a la pell. I acaba amb la mort, amb totes les morts possibles, tant del cos com de l'esperit".

PRACHE Denys. (1996). Naixem racistes? Col. Com ho veus? Ed. Baula. Saragossa.

I el racisme, comença amb paraules. Comentaris. Insults. Ofenses. Continua amb paraules a cau d'orella que es propaguen amb més paraules i paraules. Fins que es creen rumors.

Aquesta paraula de més, que caldria haver-se guardat a la punta de la llengua, suscitarà el terror.

Així, perquè el racisme es desencadeni, n'hi ha prou a deixar caure una paraula en el lloc i el temps apropiat.

El racisme no es fa veure permanentment: d'una època de crisi aguda i violenta se'n succeeix una altra de tranquil·litat i ensopiment. I així ha passat al llarg de la història de la humanitat (les croades, l'esclavitud, l'holocaust, l'apartheid, etc.). Però hi ha formes de racisme que semblen immortals

Almeria, 1 de febrer. Cua d'immigrants per regularitzar la seva situació. Font: Cruz Roja. Madrid

i perdurables i revifren episodis de la història que ja creïem controlats i oblidats.

Compte, estranger!

La diferència fonamental entre emigració i immigració és que en el primer cas consisteix en un desplaçament d'individus d'un país a un altre per causes polítiques, socials o econòmiques respecte a un punt d'origen. Mentre que la immigració consisteix en el mateix desplaçament considerat des del punt d'arribada.

Els immigrants són els fills de la misèria o la guerra que abandonen la seva pàtria perquè hi pateixen una crisi econòmica o bé perquè hi són perseguits per una guerra civil o militar.

Tots els immigrants, ells i elles, afirmen rotundament que la seva condició d'estrangers els converteix en unes de les preses preferides del racisme. Per què?

Què comporta la

“La traducció literal de la paraula “xenofòbia” és “por a l’estranger” (del grec xenos, “estranger”, i phobos, “temor”). Aquesta por pot romandre oculta, i molt sovint s’exterioritza en manifestacions d’odi que són contagioses i adopten formes racistes. D’on ve aquesta hostilitat cap a l’estranger?”.

PRACHE Denys. (1996). Naixem racistes? Col. Com ho veus? Ed. Baula. Saragossa.

“Ningú no discuteix en aquestes alçades que els immigrants són, a més d’innocents de la seva misèria, éssers humans a la recerca d’una vida digna. Solament per això mereixen un respecte. El respecte i la tolerància no substituiran les solucions globals que els equilibris internacionals demanen, però si arrelen en les societats democràtiques desenvolupades, tal vegada sigui el primer pas cap a un nou ordre econòmic i social, on la immigració deixi de ser la condemna dels pobres. No hi ha receptes miraculoses per a aquesta epidèmia del nostre final de segle que són les migracions, mentre els països industrialitzats no assumeixin la seva quota de responsabilitat en el subdesenvolupament del Tercer Món. Abundar en els sentiments racistes desemboca irremissiblement en el feixisme, el qual, a més de conduir a la degradació social, tampoc no impediria que els immigrants continuessin arribant”.

INMIGRACIÓN EN ESPAÑA: FEMENINO Y PLURAL. Fed. Mujeres Progresistas, Madrid, 1994.

EL PAÍS, 4/02/1999

interculturalitat

La interculturalitat és una relació a dues o més bandes entre una o més cultures. Són aquestes cultures les que ens ajuden a conèixer, ens ajuden a aprendre a viure junts, ens ajuden a ser. És, per tant, un cant a la tolerància, a l’aprenentatge i a l’enriquiment entre cultures.

Però al mateix temps cal tenir present el fet que, com ja hem esmentat més amunt, som una espècie humana única i com a tal ens mereixem ser tractats amb igualtat, en dignitat i en drets; la convicció inqüestionable que som molt més iguals que no pas diferents.

Dediquem-nos doncs, a establir les bases d’una convivència pacífica i enriquidora, per viure el fenomen de la immigració no com un problema sinó com un repte que segur que ens farà molt més rics en molts aspectes.

Hem de convèncer-nos que tots som iguals en dignitat i que tenim elements comuns que són els que hem de ressaltar. En definitiva, conviure en la igualtat, tot respectant les diferències. La interculturalitat és possible!

Font: Mateo, María (1997). Somos diferentes pero somos iguales. Col·lecció Col. "Soy Adoptado". CIES. BCN

"Europa té por? De què? Dels extraterrestres?, pregunta l'escriptor marroquí Tahar Ben Jelloun. No, dels extracomunitaris. Com són aquestes persones que tanta por li fan? Altes? Baixes? Deformes?. No, són persones com vostès i com jo. Com vostès, no ho sé. Com jo, sí. Què és el que fan que resulti tan inquietant? Treballen, mengen i dormen. També procreen."

MASLLORENS, Àlex. (1995). Informe sobre la immigració. Deriva Editorial. Barcelona.

El teu
el teu c
la teva

NO
EMPRENYS
EL MEU
AMIC

S.O.S. RACISME

NO
EMPRENYS
EL MEU
AMIC

S.O.S. RACISME

Interculturalitza't!

Interculturalitza't!

MONTSE CIURANA I MONTSE VILA
GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

"El teu Crist és jueu,
el teu cotxe és japonès,
la teva pizza és italiana,
la teva democràcia és grega,
el teu cafè és brasiler,
la teva numeració és aràbiga,
les teves lletres són llatines...
I goses dir que el teu veí és estranger?"

(campanya antiracista del govern alemany)

Interculturalitza't!

I n t e r c u l t u r a l i t z a ' t !

El teu Crist
el teu cotxe
la teva pizz